

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE
Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK XI. Ч. 45 (553). СЕРЕДА, 6 ЛИСТОПАДА, 1935. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, NOVEMBER 6th, 1935. No. 45 (553). VOL. XI.

Хай Живуть 18 Роковини Жовтневої Революції!

СПАСИБІ ВЕЛИКОМУ СТАЛІНУ

Від батька я дістав у спадщину 0,8 десятини. З такого клаптика не тільки сім'ю, а й одного себе не міг прогодувати. Нуджа погнала мене на заробітки спочатку до Криворіжжя, потім в Оренбурзьку губерню, потім знову на Криворіжжя. Скільки я не тинявся по чужих краях, скільки не вибирався з сил, а це нічого не давало.

Важко було без землі. Маеш скотину, а докласти ніде. Ідеши в економію до управителя Фербера і просиш дозволити покласти худобу. А він, якщо не вижене, то запропонує за випас зорати панові 2, а то й більше десятин.

Був у нашому селі Олекса Гонтар. Мав він млини, коней. Цей Гонтар брав різні підряди — на будівляння церкви, шлюзів, млина, лавок. Набере народ, умовитися з олімпом за 30, а з іншими за 20 копійок за день. Працюємо. А коли дійде до розрахунку, то виходить, що ти ще Гонтареві винен. Він тобі починає згадувати: такого числа був дош і ти целгу збогану не возив, такого числа ти взяв два цвяки, тоді то здавав дошку і т. д. Так грабував бідняків і інших підрядчиків Павло Ільченко.

Багато злиднів довелося знати і мені, і іншим таким біднякам, як я.

І коли ми сьогодні зібравшись усім колгоспом, щоб одержати державний акт на вічне користування землею — радості нашої це було меж.

Що значить цей державний акт? А те, що земля навичко закріплена не тільки за нами, а й за нашими дітьми, внуками і правнуками.

Ось яка мудра і велика людина товариш Сталін — це його пропозиція закріпити землю за колгоспами навичко. Це його дбання за нас.

Не маючи колись землі, ми шукали щастя в чужих краях, посяврялися, голодували, терпіли зневагу і повертались назад ні з чим. А тепер це щастя знайдено. В колгоспі кожен ударник почуває себе справжнім господарем.

Підпалько Я. Я. — 60 р., колгоспник старосільської артлі "Комінтер".

ДЕРЖАВНИМ АКТОМ ЗАТВЕРДЖУЮТЬ ЗЕМЛЮ ЗА КОЛГОСПНИКАМИ

Секретар київського обласного комітету Комуністичної Партії (більшовиків) України тов. Ільчін передає державний акт на вічне користування землею дозоватським колгоспникам. (Шполянський район). Угорі: тов. Ільчін, секретар шполянського Районного Партийного Комітету тов. Прохоренко та голова колгоспу ім. Сталіна тов. Загородній.

ЖАХЛИВІ КАРТИНИ МИНУЛОГО

Багато стариків у Старосіллі пам'ятають бідняка Василя Плохуту.

Якось Плохута почув від людей, що в далеких губернях можна децю заробити, і почав про це мріяти. Добереться він туди, стане на роботу, збере деяку суму, а коли повернеться — прикупить собі землі. Людина кріпка, хоче краще жити. Але як поїхати? І Плохута пішов до куркуля Бердника, щоб позичити грошей на дорогу.

— Знаеш що, Василю, — запропонував той Плохуті, — давай ти хороша... Я дам тобі кілька карбованців... Мені не жалко... Тільки за це покоришаюсь твоєю землею, поки повернешся назад.

В сільській управі Плохута підписав папірець, який йому дав старшина Піддубейко, взяв у Бердника гроші і рушив із села шукати щастя. Звісна справа: ніякого щастя в далеких краях він не знайшов, а повернувся назад таким самим бідняком, як прийшов до Бердника і поклав на стіл взяті колись карбованці, щоб розквитатися, той лише всміхнувся. Витяг спід дзеркала угоду, потряс нею перед Плохутою і записав, що в ній чорним по білому написано, що Плохута віддає йому, Бердникові, свою землю навичко.

Коротше кажучи, за хабар від Бердника старшина Піддубейко по-шахрайському підсунув Плохуті — замість угоди на тимчасову оренду — угоду на довільну передачу землі.

Та не одного Плохуту старосільські глитаї пустили так по світу.

Знедолені бідняки з болем у серці розлучилися з своїми клаптиками за кілька карбованців, позичених у такого павука, як Клименко Олекса, за мірку хліба, за зораний город і поневірялися в наймах.

Як воли, трудилися, але грошу ніякого. Ні гроші сито, ні одягтися, ні обуться.

Коли згадуєш все це, то більше й більше цинуєш теперішнє своє нове, радісне життя.

Землю, яку держава передає нам навичко, ми примусимо давати такі врожаї, яких світ не бачив. Це я даю слово, як інспектор якості.

Лисенко М. Г. — 56 років, інспектор якості артілі "Комінтер" с. Старосілля.

ПРОВІД ЮНАЙТЕД ФАРМЕРС ОФ МАНІТОБА НЕ ЦІКАВИТЬСЯ БОРТЬОЮ ФАРМЕРІВ ЗА ПОКРАЩАННЯ ЇХНЬОГО ЖИТТЯ

Портедж ла Прейрі, Ман., 30 жовтня. — Повищення кооперативних принципів купівлі та продажі проголошено вчора одною з головних цілей Юнайтед Фармерс оф Манітоба. Зібравшись тут на 33-ту річну конвенцію, делегати й делегатки вислухали промови президента Дж. С. Вуда, який підчеркнув потребу негайної торговельної угоди зі Спол. Державами і стабілізації валюти.

Конвенція прийняла резолюцію, якою заявила за стертизацією умов хворих.

Дж. Ф. Летерс, директор Юнайтед Фармерс оф Манітоба з Суріс, заявив у своїй рефераті про кооператив, що кооперативне купування є одним з найкращих способів, який принесє найбільше користі для фермерів. Кустумери повинні платити за товари регулярно ринковою ціною, а при кінці року мали би діставати дивіденди.

Тревор Дейвіс, представник манітобського департаменту праці, вихваляював промислово-пальний уряд за його план величезної праці, на підставі

Моє слово про славу партію

Товариші! Тут на зборах є багато таких же сивих людей, як і я. Ми добре пам'ятаємо воляче ярмо, що було накинута на нашу ніш, на ніш справжніх господарів землі. Ми пам'ятаємо, як наших товаришів ганяли на Сибір, як нам не дозволялось навіть ходити по чужій поміщицькій землі. Ми добре знаємо міць козацьких і жандармських батогів і шомполів.

Минула темрява, куди ніколи не проходив ясний промінь світла. В минулому ми жили тільки однією надією на скинення царату і повернення нам землі. Я сам своїм дітям і школярам часто розповідаю про минуле, про колишній жах і безвихідь. Я сьогодні, товариші, вам повинен признатися, що вже наші діти іноді мені і не вірять, що було таке життя. Вони одностайно Жовтневої революції — не знають і не знають, тоді як ми знаємо це з першого часу.

Ми добре пам'ятаємо, як організувався наш колгосп. Тоді куркульські і петлюрівські прихвостні робили все, щоб відірвати його молоді м'язи. На наших землях злиднів зерна був бур'ян. У наших стайнях стояли живі кістки худоби, в наших хатах часто не вистачало хліба. Ворог діяв, і йому допомагали ледарі, підкуркульники, троцькісти, які казали, що покищо про живу корову нам мріяти нема чого, а ми повинні дивитись лише на картинки.

Товариші! Ми, чесні колгоспники, їх усіх перебороти. Тепер волею партії майже у кожного з нас ситі вгодовані корови, в наших коморах досить хліба. Ми колись мріяли про те, щоб дістати невеликий шматок чорного, як земля, хліба, а тепер ми їмо тільки білий пшеничний — просіяний хліб. Ми були неписьменні, а тепер наші діти вчать в школах. Ми були голодні, а тепер

НА КОНФЕРЕНЦІЇ ЛФЕ ДИСТРИКТУ СОДБОРІ ПРИЙНЯТО ПРОГРАМУ НЕГАЙНИХ ДОМАГАНЬ Й РІШЕНО БОРТИСЯ ЗА ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ

Бівер Лейк, Онт., 25 жовтня. — Понад 30 делегатів від репрезентативних відділів Ліги Фармерської Єдності в дистрикті Содборі, відбули тут минулої неділі дистриктову конференцію й одобрили негайну програму домагань. В програму входять такі питання як будова доріг, мостів, ліпших шкіл, гімнастичних і спортивних центрів для фармерської молоді, осушення мочарів та іншої землі, що лежить під водою, і т. ін.

"Така програма робить з мінімальною платією 35 ц. на родину для фермерів і не лише потрібна для поліпшення загального злидненого положення фармерського населення, але й для того, щоб дати зурбожливим фермерам нагоду роздобути потрібні фонди для поліпшення їхніх фермів і на заплата негалих витратків, включаючи податки", сказав Ексел Фрімен, секретар ЛФЕ.

Дирекція великих молочарств в Содборі встановила те пер ціну на молоко для фармерів й платить їм по \$2 за 100 фунтів молока, або приблизно по 5 центів за квартиру в той час, коли в крамницях треба заплатити 12 центів за квартиру молока. Вислухавши цей звіт, конференція одностайно схвалила резолюцію, яка домагається, щоб фармерам платили шонайменше половину тієї ціни за молоко, по якій воно продляється в місті.

Новою дистриктовому комітетом було розпочато негайне підготування до боротьби за повне виконання програми, включаючи страйк проти великих молочарств, коли цього буде вимагати потреба.

Найважливішим рішенням конференції була постановка зникати масову "Конференцію Акції" всіх фармерських організацій і неорганізованих фермерів, щоб обговорити способи започаткування боротьби з користі спільної програми домагань. Вийняте рішення покласти організаційну кампанію з дистрикті, особливо серед фермерів французького походження.

ВИСОКА ПЛАТНЯ ЧЛЕНІВ ПШЕНИЧНОЇ РАДИ

Оттава, 30-го жовтня. — В членів. Правда, члени дорадчої ради постійної платні не мають, вони роблять за "експенсіс". Але їхнім експенсам грашниці немає, тому ці мешці наші кричати собі не просять. Фармер платитиме за це, хоч сам не має що їсти.

Глестон, Шотландія. В ту-тешніх корабельних заведеннях компанія Арроу уряд Юнаїтєд Кінгдому будувати триох нових корабельних заводів. Вони будуть вартуватися біля \$2,500,000.

Та кромі головної пшеничної ради є ще так звані дорадчі ради, що складаються з членів Канади, що роблять за плату. Це так звані платні члени пшеничної ради. "Монреаль Гасет" каже, що Едван МекФерленд, голова пшеничної ради, дістає \$18,000 річно, його заступник має \$17,000 річно, а третій член пшеничної ради дістає \$15,000 річно. Таким чином платні члени трьох рад становитимуть \$50,000 річно.

БОШАРД КАЖЕ, ЩО КАНАДА ПІЧНЕ ТОРГІВЛЮ З РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ

Монреал, Кве., 29 жовтня. — Квебекський міністр торгівлі Т. Д. Бошард повернувшись до Канади, заявив, що він відвідав посла Радянського Союзу в Суріс і зазначив, що Радянський Союз занадто перестав бути дуже відкритим і він сподівається, що в недалекому майбутньому будуть наведені торговельні відносини між обома країнами.

Міністр дав казати, що квебекський уряд сподівається в шкільній цілі на вугілля, хемічні продукти, нафту і тому

БАЛАНСУЮТЬ БЮДЖЕТ КОШТОМ ТРУДЯЩИХ

Варшава, Польща, 30 жовтня. — Польський парламент вчора ухвалив закон, на основі якого надається урядові спеціальні права для збалансування державного бюджету.

Польщу часто відвідують "економічні лікарі" Франції, Англії, Сполучених Держав, а в останніх часах навіть і Швеції, щоб переконатися в доброті операції польської державної каси. Але з того нічого не виходить. Польща не витягає держави з довгів, але ще далі гонять її.

Нові спеціальні права означають збалансування бюджету коштом трудящого населення, яке вже й так стоїть під податковими титрами.

ПЕТЕРСОН СТАВ ПРЕМ'ЄРОМ САСКЕЧЕВАНУ

Саскешеван, Саск., 1 листопада. — Саскешеванська ліберальна рада одностайно вибрала муніципального членра В. Дж. Петерсона, міністра природних ресурсів, новим прем'єром на місце прем'єра Дж. Гардінера, який став міністром різниства в новім ліберальнім уряді Мекенді Кінга. Внесок на його вибір зробив Гардінер перед ліберальним кокусом. Кажуть, що до нового уряду увійдуть всі члени старого кабінету.

Петерсон перебере теку провінційного скарбника і правдоподібно залишиться міністром департаменту телефонів. Департамент природних ресурсів залишиться на якийсь час без міністра, але загальна опінія є, що міністром цього департаменту стане В. Ф. Кер з Віджайни, або Дж. А. Грегорі з Беллфорда.

Що ви робите, щоб здобути Червоний Прапор в листопадовій прескампанії?

НА ЗМАГАННЯ ЗА ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР — КЛИЧЕ НЕСТОВ ВІДДІЛИ В ОКРУЗІ РОБІТНИКИ ВИДАВНИЧОГО ТОВАРИСТВА

Нестов, Алта.

Ми прочитали в нашій пресі відозву Центрпреском, щоб в листопаді попрацювати в користь нашій пресі, а за разом довідалися, що Центрпреском назначив на наш округ Вох зібрати \$150 фонду, 20 нових передплатників для «Фармерського Життя» і 5 для «Робітниця». Ми певні, що цю квоту набагато перевиконаємо, що буде запорукою, що Червоний Прапор буде в нашому окрузі.

Наша газета «Фармерське Життя» велика. Ми легко її здобуємо, коли всі візьмемося широко до праці. Колишні ми відідали в Нестов збирати таку суму, яка тепер назначена на цільний округ. Правда, що колишні були трохи легші часи, фармери могли більше жертвувати. Сіте тепер ми краще розуміємо силу і значення нашої преси, ширше попрацюємо, втянемо до праці більше членів і симпатиків так, що Червоний Прапор такти буде у нас.

Від нашої преси ми відідалися дуже багато. Все вважали в нас екзекторами, але того знання, що дає нам наша преса і наші організації, ніхто не всміє від нас забрати. Тому ми безмежно вдячні нашій пресі, ми любимо її, тому нашим святим обов'язком є попрацювати так, щоб забезпечити її існування і розвиток, придбати сотні і тисячі нових передплатників.

Щоб забезпечити перемогу нашого округу над іншими, а тим самим здобути Червоний Прапор, ми — відділ ТУРФДім в Нестові, беремо на себе обов'язок здобути

\$30 пресфонду, 4 нових передплатників для «Фарм. Життя», 1 для «УРВ» і 1 для «Робітниця». Нічого говорити, що ту квоту на перевиконаємо. Кличемо всі відділи нашого округу на збирання, при чому назначуємо для них квоту, щоб їм улекулити працю.

Для відділу ТУРФДім у Вох назначуємо \$35 пресфонду, 4 нові передплатники для «Фарм. Життя», 1 для «Робітниця» і 1 для «УРВ». Товариші в Атабаска повинні здобути \$25 пресфонду, 4 нові передплатники для «ФЖ», 1 для «Робітниця» і 1 для «УРВ». Товариші в Торгилд кличемо на змагання за здобуття \$20 пресфонду, 4 нові передплатники для «Фарм. Життя», 1 для «Робітниця» і 1 для «УРВ». Не оминаємо і Ентон Лейк і назначуємо йому здобути \$10 пресфонду, 2 передплатники для «Фарм. Життя», 1 для «УРВ» і 1 для «Робітниця». Опал допоможе нам здобути Червоний Прапор тим, що збере \$20 пресфонду, 4 нові передплатники для «ФЖ», 1 для «УРВ» і 1 для «Робітниця».

Візьмімся, товариші і товаришкі, всі ширше до праці і перевиконаймо свою квоту. Попрацюймо так, щоб округ Вох гордо пишався Червоним Прапором. Ми певні, що коли прапор здобуде наш округ, то він буде у нашому вілаєті.

За преском:
 Д. Семенюк, М. Костюк,
 голова, секретар

Робітники Видавничого Товариства дають по два дні праці своїй пресі

Вінніпег, Ман.

На своїх зборах в суботу, 26 жовтня робітники редакції, адміністрації і друкарні Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства виступили за справу несення допомоги українській робітничо-фармерській пресі в листопаді.

Перш за все робітники почули звід, що становище нашої преси тепер дуже тяжке, бо довгі літні місяці забрали усі її фонди, а це тим більше, що трансива кампанія пройшла слабо. Слабо вона пройшла тому, що на весні робітники значно більші організації функціонували, а зокрема ще й всескравних з'їздів були під враженням, що наша преса тепер стоїть дуже матеріально.

Минула листопадова кампанія за «УРВ», як щоденник, пройшла дуже добре, але коли «УРВ» почали виходити щоденником, то значно збільшилися видатки. І тепер, після довгих літніх місяців, наша преса в такому стані, що її потрібна негайно значна матеріальна підтримка робітників і фермерів милої Канади.

Тому збори усіх робітників Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства одностайно постановили дати від себе по два дні праці в листопадовій пресовій кампанії і ці гроші кожній робітничій пресі в своєму районі, як також взяти в праці району активну участь.

Тому збори усіх робітників і Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства одностайно постановили викликати усіх робітників Робітничо-Фармерського Кооперативного Товариства скласти в листопаді по два дні праці для української робітничо-фармерської преси, як також заклинають зробити те саме усіх платних функціонерів наших організацій. Жертву свою може, товариші, складати в районах, але ми бажаємо почути про вашу організовану постанову в цій справі.

Ми кличемо усіх українських робітників і фермерів в Канаді, усіх членів і членкинь українських робітничо-фармерських організацій, усіх читачів нашої преси до активної участі в листопадовій пресовій кампанії, до збирання пресфонду, нових передплатників, вирівнювання задоволеної передплатки. Зокрема ми кличемо тих робітників, що працюють і мають крашу спроможну відгукнутися на поклики нашої преси, поспішити з допомогою своєї пресі.

Робітники редакції, адміністрації і друкарні Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства.

ви не можете стати членом всіх цих організацій, то постарайтеся належати хоч до одної з них.

Члени наших масових організацій повинні поєднати теперішню пресову кампанію з кампанією за новими членами для цих організацій. В кожній місцевості є читачі «Фарм. Життя», які не є членами наших організацій, а можуть ніти стати, коли ширше з ними поговорити і показати їм на потребу належати до організації. Таких фармерів, думаємо, не треба довго перекоувати, бо вже той факт, що вони читають «Фарм. Життя», є свідомством того, що вони є зближені до нашого руху.

Велике число українських фермерів, особливо в округах Вегривил, Алта, і Селкирк, Ман., віддали свої голоси на комуністичних кандидатах підчас останніх домінальних виборів. Велика частина з них не є читачами нашої преси, а членами наших масових організацій. А прецінь вони голосували на комуністичних кандидатах тому, що комуністична виборча програма була їхньою програмою й за таку вони її уважали, бо вона охоплювала їхні негачині потреби і домагання. Трохи ширше праці з боку наших товаришів і багато цих фермерів можна зробити передплатниками нашої преси і членами наших масових організацій.

Над цим питанням повинні застановитися наші товариші в теперішній пресовій кампанії і докласти всіх старань, щоб змінити наші організації новими членами і членкинями, бо організація зміцнює пресу, а преса зміцнює організацію.

ПОСНДАТИ ПРЕСКАМПАНІЮ З КАМПАНІЄЮ ЗА НОВИМИ ЧЛЕНАМИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

ПИТАННЯ НЕБЕЗПЕКИ НОВОЇ ВІЙНИ І БУДУВАННЯ НАШОЇ ПРЕСИ

Сподіваємося, що коли це чуло «Фармерського Життя» дійде до рук наших читачів, то листопадова пресова кампанія в користь української робітничо-фармерської преси буде вже в повному русі на фармах. Дуже мало звітлень було в нашій газеті про підготовчу працю до цієї кампанії на фармах, але на це були певні причини, які завжди на фармах трапляються. А найголовнішою з них була та, що фармери донедавна молотили збіжжя, а хто змолотив раніше, той врявався, щоб зорати хоч пару акрів стерні. Робота на фармах кипить, аж поки не зармерла земля.

Відсутність звітлень в нашій газеті про підготовчу до пресової кампанії як ніяк не значить, що наші товариші на фармах нічого в цьому місяці. Попрацюймо так, щоб нашим ворогам гірко стало. Забезпечім нашу пресу на зимові місяці, чим ми докажемо, що наш рух росте і поширюється.

Викликані мною товариші і товаришки відозвіться на сторінках нашої преси.

Ваш за сильну роб.-фарм. пресу.
 С. Д. Еламу

ПОКИДАЮТЬ ОКОЛИЦЮ ЗЕМЛЕТРУСІВ

Москва. — Населення Тавлдоринської округи Радянського Таджикистану, де цього місяця було вже кілька землетрусів і в однім з них погибло 112 осіб, нереїде при державній допомозі в округу Янгі-Базар, поблизу Сталінабада. Переселенці розведуть свої колгоспи в долині Ваких, де колишні пастарі перетворено засобом системи поводнення в урожайні поля і городи.

НА ЗМАГАННЯ ЗА ДОПОМОГУ НАШІЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІЙ ПРЕСІ

Смокін Лейк, Алта.

Наша українська робітничо-фармерська преса потребує допомоги. Цю допомогу мусимо давати для неї ми, а ніхто інший. Капіталісти не допоможуть нашій пресі. Вони їй не навидять і бажають, щоб вона зовсім не виходила. За те вони ширше піддержують свою й пансько-локальську пресу, яка обороняє їхні інтереси.

Розуміючи це, я беруся в листопаді ширше до праці. Не забуваю також і про інших, головне, про моїх бувших курсантів. Хочу зазначити, що буші курсанти на практиці повинні доказати, як вони засвоїли подання на курсі матеріал, як вони розуміють потребу існування і розвитку нашої преси.

Я зобов'язуюся зібрати в листопаді два долари на нашу пресу — «УРВ», «Фарм. Життя» і «Робітниця». На таку саму суму випишуть також товаришів і товаришки.

Стрий; М. Побурин
 Давниш; В. Фещук і С. Козак
 Норт Кошман; Слена Ліфко
 Норт Бенк; Т. Скорейко, Н. Скорейко і Розі Якимчук
 Смокін Лейк; В. Мануель, М. Кошелев, І. Булікошкіний, М. Тодорук В.

Сподіваємося, що коли це чуло «Фармерського Життя» дійде до рук наших читачів, то листопадова пресова кампанія в користь української робітничо-фармерської преси буде вже в повному русі на фармах. Дуже мало звітлень було в нашій газеті про підготовчу працю до цієї кампанії на фармах, але на це були певні причини, які завжди на фармах трапляються. А найголовнішою з них була та, що фармери донедавна молотили збіжжя, а хто змолотив раніше, той врявався, щоб зорати хоч пару акрів стерні. Робота на фармах кипить, аж поки не зармерла земля.

Відсутність звітлень в нашій газеті про підготовчу до пресової кампанії як ніяк не значить, що наші товариші на фармах нічого в цьому місяці. Попрацюймо так, щоб нашим ворогам гірко стало. Забезпечім нашу пресу на зимові місяці, чим ми докажемо, що наш рух росте і поширюється.

Викликані мною товариші і товаришки відозвіться на сторінках нашої преси.

Ваш за сильну роб.-фарм. пресу.
 С. Д. Еламу

РОЗПОДІЛ КВОТИ В ПРЕСОВІЙ КАМПАНІЇ ДЛЯ ВІННІПЕГСЬКОЇ ОКРУГИ:

Назва Місцевості	Пресфонд. фонди	Нові перед. для «УРВ»	Нові перед. для «ФЖ»	Нові перед. для «Роб.»
Вінніпег	\$1225	100	10	30
Транскана	225	20	2	10
Іст Калдвалл	100	15	2	10
Ді Нес	150	15	3	10
Бреїтон	75	10	2	7
Сейнт Вольфрейс	65	10	2	5
Брукендс	70	15	1	5
Кенора, Онт.	80	5	2	10
Портедж ла Прейр	40	5	2	5
Іст Селкирк	15	—	3	5
Розеллі	10	—	2	3
РАЗОМ	\$2125	200	30	100

Округовий комітет розділяє призначені Центрпреском квоти на усі місцевості Вінніпегської округи, а також назначає та закликає усі ті місцевості, які не згадані вище, щоб напоювати для Вінніпегської округи процентну частку в організації.

Колдвінський, Марія Мйронік
 Параска Руснак — (Канада, С. Коваль — Шандра, Топ. Е. Проключка в Едмонтоні кличу на \$5.

Попрацюймо, товариші і товаришки, ширше для нашої преси в цьому місяці. Попрацюймо так, щоб нашим ворогам гірко стало. Забезпечім нашу пресу на зимові місяці, чим ми докажемо, що наш рух росте і поширюється.

Ваш за сильну роб.-фарм. пресу.
 С. Д. Еламу

Колдвінський, Марія Мйронік
 Параска Руснак — (Канада, С. Коваль — Шандра, Топ. Е. Проключка в Едмонтоні кличу на \$5.

Попрацюймо, товариші і товаришки, ширше для нашої преси в цьому місяці. Попрацюймо так, щоб нашим ворогам гірко стало. Забезпечім нашу пресу на зимові місяці, чим ми докажемо, що наш рух росте і поширюється.

Ваш за сильну роб.-фарм. пресу.
 С. Д. Еламу

ЗУБОЖІННЯ СЕЛЯН У ПОЛЬЩІ

Ундофашистська газета «Українське Слово» надрукувала в своєму останньому номері статтю, в якій описує примару нового голоду на Західній Україні. Цей голод, як пише газета, «з математичною правильною повторюється по селах Яворіщини».

Новий урожай не приніс селянству Західної України, зокрема Яворіщини, жадного полегшення. Уже тепер селяни змущені продавати новий урожай, не задляючи собі нічого, бо треба сплачувати податки і повернути борги.

Газета пише: «В Яворіщині торгівля збіжжям набрала якихсь несамовитих форм, неуживаних, мабуть, ніде в світі. Яворіщина має вбогу землю й мало. Середній рілник на Яворіщині не має на продаж збіжжя, але посени він мусить продати — на чоботи, на одіж, на податки, на банкові рати, на всякі потреби. Продає він хлібне зерно (жито, пшеницю) й пашне (овес). Продає приватним купцям по низькій ціні, а по різдві або пухке з голоду, або відкупцям фармерів можна зробити передплатниками нашої преси і членами наших масових організацій.

Над цим питанням повинні застановитися наші товариші в теперішній пресовій кампанії і докласти всіх старань, щоб змінити наші організації новими членами і членкинями, бо організація зміцнює пресу, а преса зміцнює організацію.

багато пише про надзвичайний загальний голод на селі. Газета «Робітник», на підставі офіційної статистики польського державного с.-г. інституту пише, що 0.6 процента загального числа господарств у Польщі мають приблизно 50 процентів земельної площі. В переказі на ерозумілу мову це значить, що 50 процентів усієї земельної площі сконцентровано в руках поміщиків. Істотне трудове селянство змушено жити і харчуватися з земельної ділянки від півгектара до 2 гектарів.

Прибутковість гектара землі падає з катастрофічною швидкістю. Якщо в 1928-29 р.р. прибутковість гектара землі становила 149 злотих, то тепер ця прибутковість знизилася до 27 злотих, тобто зменшилася більш як у п'ять разів. У Польщі є 3 мільйони селянських господарств, які не дають ніякого прибутку.

У той час, як прибутковість землі зменшилася в п'ять разів, ціни на промислові товари, а також на товари державної монополії надзвичайно зросли. Ціна на сіль, рівняючи до ціни на жито, зросла втрьох, а на тютюн — учетверо. Селяни припинили купувати текстильні виробки. Зокрема польське селянство перестало користуватися білизною.

Ціни на печений хліб у Польщі, за даними цього інституту, становлять 353 проценти, рівняючи до ціни на пшеницю. Картопля роздрібною продажу коштує втрьох дорожче, ніж у гуртовому.

Навіть орган консерваторів «Час» змущений одверто писати, що селянство не витримує цих цін і існуючого тепер податкового тягару.

МЕКЕНЗІ КІНГ НАЗНАЧУЄ ФАБРИКАНТІВ НА ВИСОКІ ДЕРЖАВНІ ПОСТИ

Оттава, 30 жовтня. — Прем'єр Кінг дав дрозуміння, що Вінсент Месей, бувший високий комішнер до Лондону, буде поновно назначений на цей пост в короткому часі.

Дискутуючи над поголосками, що Месей вийде до Вашингтону, як канадський міністр на короткий час, поки Канада не заключить торговельної угоди зі Спол. Державами, Кінг сказав, що ці потереши трудящих мас, за краше життя, відбиваючи всі атаки ворогів трудящих.

Війна є старшим ворогом трудящих мас. Зобирає величезні жертви людської крові і людської енергії. Коли в минулому вся наша преса заклякала трудящих до боротьби проти війни, то це, здавалося, було питання далекого майбутнього. Сьогодні питання війни стало дійсністю. В Східній Африці війна. Кровожадний італійський фашизм несе вогнем і мечем, гарматами і скорострільними танками, мирному етнічному населенню свою жорстоку фашистську «цивілізацію».

Небезпека війни в Етіопії є тепер така велика, що вона може поширитися не тільки на цілу Африку, але й на цілий світ. І саме тому нам потрібна наша преса більше, як колинебудь передтим. Вона потрібна на те, щоб пояснити трудящим масам Канади, що несе два щих війни, організувати їх у одну велику силу до боротьби проти війни, проти фашизму, за краше життя.

Саме це питання повинні до своєї собі всі члени наших організацій і пометовати його трудящим в часі листопадової кампанії. Це допоможе товаришам не тільки здобути досить пресфонду і нових передплатників для «Фарм. Життя», але й допоможе їм багато у змаганнях за Червоний Прапор, поможе їм зорганізувати фармерів до боротьби проти війни і фашизму.

ФАБРИКАНТИ НЕ БУДУТ МІШАТИСЯ ДО ПОЛІТИКИ

Портедж ла Прейр, Ман., 1 листопада. — Перед закінченням 33-ої річної конвенції Юнайтед Фармерс оф Манітоба в четвер ввечером, делегати відкинули великою більшістю резолюцію, яка пропонувала, щоб після сімю років політичної неактивності ця організація захистилася за змною участю в політичному житті. Дискусія над цим питанням тривала коротко, як і попередній роки, але коли не саме питання було підняте на конвенції.

Відень. — На домагання монархістів державний цензор заборонив книжку зі споминами бувшої архипишної Стефанії, вдови Рудольфа, сина імператора Франц Йосифа I. В тих споминах Стефанія виявляє, що самогубство Рудольфа було наслідком розпнулого життя.

НОВІ МАТЕРІАЛИ ПРО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ ЛЕНІНА

Ленінградський музей захистив велику дослідну роботу по встановленню всіх місць, на території Ленінграда, де жив, працював і ховався від переслідуваль царського уряду Володимир Ільич Ленін. Встановлено понад 200 таких місць. Зібрано понад 400 фотографій з місць, зв'язаних з революційною діяльністю Ільича в Ленінграді. Ці фотографії готуються до випуску окремими художніми альбомами.

КОЛГОСПНИКИ ІДУТЬ НА КУРОРТИ

Колгоспники-ударники Кавказу, що закінчили осінні сільськогосподарські роботи, їдуть на відпочинок до санаторіїв та курортів. До кінця року на курортах відпочиватимуть 800 колгоспників. 315 чол. вже виїхали на відпочинок.

Сторона 4.

FARMER'S LIFE... PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year... \$2.00 Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

журнал для українського фермерства в Канаді — виходить кожною сер...

Передплата на рік... \$2.00

FARMER'S LIFE Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man. Canada

ЖОВТНЕВА РЕВОЛЮЦІЯ ЗВІЛЬНИЛА СЕЛЯН З ПОМІЩИЦЬКОГО ЯРМА

Завтра, 7 листопада, минає вісімнадцять років від того часу, коли пролетаріат і селянство царської Росії, під проводом комуністичної партії, очолюваної геніальним кождем Леніним, повалили кривавий режим царату...

Робітники стали повноправними власниками фабрик, а селянам віддано величезні лани, що перед пролетарською революцією належали великим поміщикам, монастирям та царським генералам.

Розбиття стали повноправними власниками фабрик, а селянам віддано величезні лани, що перед пролетарською революцією належали великим поміщикам, монастирям та царським генералам.

Жовтнева революція раз назавжди звільнила селян з поміщицького ярма. Культурний й економічний рівень трудящого селянства в колективних господарствах з кожним днем поліпшується.

"Земля, яку займає артіль (як і всяка інша земля в СРСР) є загальнонародною державною власністю. Вона згідно з законами радянської держави закріплюється за артілю в безстрокове користування, тобто на віки і не підлягає ні купівлі, ні здачі артілю в оренду."

Секретар київського обласного комітету Комуністичної Партії (більшовицької) України тов. Іванів серед крапчих ударниць ланкових колгоспу ім. Сталіна (село Лозоватка, Шполянського району), на святі вручення акту на вічне користування землею.

Там, Де Панував Князь Урусов

Вкриті сивизною колгоспників навипередки розповідають, як повіренні живоглята князя Урусова знущалися з панських землі від зорі до самого темна.

За міську гарцю окоплю, що звався "похлюбкою" і за голий під'їжд працювали на панській землі від зорі до самого темна. Сам я працював, як чорний віль, не сміючи передихнути.

Ще гірше стало, коли князь Урусов, що промотався до краю, здав в оренду свої володіння підприємливому заводчикові Гальперіну.

Від Гальперіна і його вірних пісів — управителів не було життя бідному селянству. Розоренні селянини попадали в цупкі панські лапи.

Урвався терпець батракам. Знайшлись смільчаки, які, не шкодуючи своєї голови, розділили з кровожерним панським котом.

"Земля, яку займає артіль (як і всяка інша земля в СРСР) є загальнонародною державною власністю. Вона згідно з законами радянської держави закріплюється за артілю в безстрокове користування, тобто на віки і не підлягає ні купівлі, ні здачі артілю в оренду."

наївці викуп за незручні піскувати землі, за піски і горби, прозвані "балкончиками".

Панські борги душили бідняцьку глотку, — розповідає тов. Буткевич Марія.

Лев'ячу частку землі загарбали в свої закривавлені лапи ці кровопийці. 1,370 десятин належало володареві князеві Урусову, пізніше фабрикантові Гальперіну.

Всі 33 роки, до Жовтневої революції, князь Урусов, що горісти піски не прибуткові. Князь вирішив ці піскувати "продати" селянам.

Давність заселення території Києва вимірюється не історичними століттями, а геологічними епохами. На території сучасного Києва люди жили в доісторичні часи.

1803—99 р.р. відомим археологом В. В. Хвойка були проведені розкопки на великій території (близько 10 тисяч кв. метрів) садів на Кирпильській вулиці (нині вул. Фрунзе). Ці розкопки дали надзвичайно цікаві результати.

"СОНЯШНА" АЛБЕРТА ПОТЕМНІЛА ВІД ФАРМЕРСЬКИХ ЗЛИДНІВ

До цього року албертійські фермери вважали себе за "шасливих" під деяким злядохід від своїх товарищів, що працювали в Манітобі та Саскечевані.

Ще в значить, що в Алберті не було фермерів, які в останніх кількох роках не могли жити без того мізерного реліфу, який їм давали муніципалітети або уряд.

Державна поліція в Піс Ривер, яка заряджувала реліфом, пильно слідкувала за тим, щоб переселенці не порушували цього закону й одночасно відмовляла їм всякого реліфу.

Кожний гектар зернових дав 17,5 цн., а буряків дає не менш 200 цн. Сигнаївці добре виконують свої обов'язки перед соціалістичною державою.

Кожний гектар зернових дав 17,5 цн., а буряків дає не менш 200 цн. Сигнаївці добре виконують свої обов'язки перед соціалістичною державою.

"Санітарні умовини гуцульського життя попросту жахливі. Вина тут з одної сторони у зубожінні населення, з другої — у його гігієнічному неосвідомленні.

Ще в значить, що в Алберті не було фермерів, які в останніх кількох роках не могли жити без того мізерного реліфу, який їм давали муніципалітети або уряд.

Кожний гектар зернових дав 17,5 цн., а буряків дає не менш 200 цн. Сигнаївці добре виконують свої обов'язки перед соціалістичною державою.

Кожний гектар зернових дав 17,5 цн., а буряків дає не менш 200 цн. Сигнаївці добре виконують свої обов'язки перед соціалістичною державою.

ГУЦУЛЬЩИНА ВИМИРАЄ

У буржуазній західноукраїнській пресі, яка, старанно слугуючи польському фашизмові, приховує наслідки його колоніальної політики, шоді прозиваються окремі звістки, що кидають деяке світло на дійсно жахливе становище Гуцульщини.

ПЕРШІ ЖИТЕЛІ

З Е М Л Я

Чого сьогодні такий радісний дідусь Михайленко? Чому ясним промінням світають очі колгоспників Ковбаси, Руденка, Бойка, Федора Нехаєнка і інших? Чому посмішка не сходить з облич'я тисясотенниць, танкових ударниць-колгоспниць?

Радість! Весело співає серце і шороху омивається гарячим почуттям. Радість — це для того ж Ковбаси, Михайленка, Бойка — колись було незнайоме почуття.

— Для мене радість, — каже сивий Михайленко, — було

ша, нашої радянської влади, наша, селянська".

Переділі землі не знищив куркульів. Тільки тоді, коли партія вустами мудрого Сталіна кинула гасло: «суцільна колективізація і ліквідація на цій базі куркульства, як класу», до кінця ліквідувала куркульню.

Сивий Михайленко з своїми товаришами почали майбутню працювати цілком уваявали собі, що таке радість. Вони вже добре знали, що вона цілком досяжна для бідняків, які керує робітничий клас і його авангард більшовицька пар-

ся до керівника економії. Говорив Михайленко: — Ми не можемо більше працювати за 20 копійок. Ми просимо прибавки, а інакше не вийдемо завтра на роботу.

Керівник економії нічого не відповів, тільки по-звірячому заблищали в нього очі.

— Не вийдете на поле, кажеш ти, — звернувся він до Михайленка, — тоді погоню, як собак.

Минула ніч, і сонце кинуло свої перші проміння на зелені лани, засвітались у дзеркальних вікнах поміщицького бу-

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

ЖИТОМИРСЬКА ПАНЧІШНА ФАБРИКА

На будівництві житомирської панчійної фабрики здійснюється монтажні роботи. Уже встановлено різні автомати. Серед них 20 п'язальних, 2 монтажних з 5, що вже прибули. Організовано навчальний цех, де робітники набивають кваліфікації. Фабрика ще цього року повинна дати продукції на 120 тис. Фарбованців.

НОВІ ВИДИ КВІТІВ

Трест зеленого будівництва склав список на випуску з закордону квіткового насіння для висадження його по клубах міста для доповнення колекції ботанічного саду найбільш рідкими сортами квітів. Усього випускується з Німеччини, Італії та Голландії 422 види нових квітів.

ХАРЧОВА ПРОМИСЛОВІСТЬ ПЕРЕВИКОНАЛА ПЛАН

Майже всі галузі харчової промисловості України союзного значення перевищили квартальний план випуску продукції.

Найкраще працювала цукрова промисловість, що виробила 1,551 тисяч центнерів цукру — 186.9 проц. квартального плану, 3,270, 200 тонн випущено ковбасних виробів, що становить 112 проц. квартального плану. Укрконсервтрест виконав квартальний план на 144 проц., Молдоконсервтрест — 154.8 проц., маслобойна промисловість — 136.6 проц., рибна — 142.3 проц., тютюнова 102.5 проц., махоркова — 114.7 проц., плодовоочова — 132.4 проц., кондиторська — 102.3 проц., Артемсалтрест — 106.3 проц., макаронна 120.4 проц.

ДІМ ТУРИСТА

На капітальне будівництво для туристських організацій Київської області на 1936 рік відпущено понад 11 мільйонів карбованців. На ці гроші будуть побудовані мотостанції, водні бази тощо. В 1936 році в Києві розпочинається будівництво величезного Дому туриста на 250 екскурсантів. Рада Товариства пролетарського туризму і екскурсій розпочала проектування будівництва.

158,000 ЦЕНТНЕРІВ ЦУКРУ

Із 146 цукрових заводів України на 26 березня розпочався понад 11 мільйонів карбованців. На ці гроші будуть побудовані мотостанції, водні бази тощо. В 1936 році в Києві розпочинається будівництво величезного Дому туриста на 250 екскурсантів. Рада Товариства пролетарського туризму і екскурсій розпочала проектування будівництва.

КУЩОВІ СІЛЬСКО-ГОСПОДАРСЬКІ ВИСТАВКИ

Як підготовка до дня колективізації і врожаю, від 20 жовтня до 5 листопада в Гостомелі, Будаївці та В. Димері відбуваються кущові сільсько-господарські виставки. На виставках будуть зібрані кращі зразки, що характеризують досягнення колгоспів і радгоспів по рільництву, садівництву, тваринництву та городництву.

Д. Шульман.

Делегати й делегатки вінницької округи на другому з'їзді колгоспницьких ударників.

Фотографія представляє комбайн-гігант, який косять і молотять збіжжя на широких ланах колгоспу "Червоний Жовтень", недалеко Сталінграду.

колись зайвий окраєць хліба і трошки пішена на кашу.

— А для мене, — підтримує Бойко, — це відпочинок, це ті години, коли я міг поспати і забути про злидні голод і не бачити своїх голодних, обділаних дітей.

Молодість минула сіро, одноманітно, в тяжкій праці, з сапою в руках. І тільки іноді спалахували, як блискавки, мрії про нове життя, про рідну землю, про те, що та за гадкою звалось "радість".

У землі було все життя. Із світланку до пізнього вечора гнули свої горби наймити князів Голиціна, Куракіна і барона Врангеля.

Землю подивили потім і кров'ю, сушили на ній своєю молодістю, віддавали наймогучі роки свого життя. Земля — така кохана і рідна — була чужа. На ній можна було працювати, але, працюючи, від неї дуже мало одержували. Земля в той час не була рідною матір'ю, а злою мачухою.

З покоління в покоління передавали князі цю землю своїм зятям, дочкам і родичам. Дочка князя Голиціна вийшла заміж за барона Врангеля, і село Лозоватка дістало нового господаря. Князь Куракін взяв дочку Врангеля. Мінялись діти, але не життя. 12,000 десятин землі належало поміщикам. В економії і на сезонних роботах працювало близько 1,000 бідняків, що за цілий день роботи на оброботці цукрових буряків одержували 15—20 копійок з своїми харчачами. А день був від ранішньої до вечірньої зорі.

Ранньою весною до 200 бідняків йшли на підробітки на Херсонщину і вже пізно восени поверталися з кількома заробленими карбованцями. А ті, що залишалися, "били чолом" місцевим купцям, щоб одержати підробіток на мілні. Але цього всім було мало. Молодість у тяжкій каторжній роботі і в самогонних мрях.

Бідняки пам'ятали ті часи, коли над поміщицькими садибами залетів червоний півень, коли сотні бідняків-кріпаків з вилами, косами, лопатами пішли громити поміщиків і мріяли про те, щоб відібрати землю, таку рідну, свою землю.

В ті часи вже тоді були такі мови: Ходимо на війну, розжемо кров'ю ворога, заберемо все собі, бо це наше, зароблене нашими руками, нашим горбом. Але гострі шаблі козаків і тяжкі нагай забили і гнали невтішені думки.

На рідній землі процвітали крові і по рідній землі десятки селян, двоюродних кайдаманів, іншим великим сибірським трактором. Шомолом, кулем, шаблем навчали тоді поважати поміщиків, куркульів і їх власність.

Одного серпня в день 1905 р. делегати бідняків черво-

дінка, розігнано раніший туман.

У Лозоватці все було спокійне. І це надало сміливості наймитам барона Врангеля. Повстання наростало.

— Треба скликати сход. Ми хочемо почути, що каже народ. На вигоні біля будинка прикажчика зібралися село. Серед народу снували два приїжджих: Ніхто не знав звідки вони, але їм вірили, їх слухалися.

Говорив один: — Вони нам уже тепер збільшувать заробіток. На цьому не можна зупинятися, давайте вимарати землі.

Вирішили не виходити на поле, доки не прибавлять зарплати. Але вже цього дня рознеслися перші тривожні чутки. Забігав пристав, заметушилися жандарі, злісно посміхався керівник економії.

Першими принесли звістку діти: — Ідуть, ідуть, козакі йдуть! Наступаючи міцними грудьми, збиваючи ноги підкавами, коні витіснили селян на поле. А вночі крики черерітали темряву. Козакі обходили хати і витягали "баламутів". Через три дні село провозало своїх братів в Архангельську губернію.

Лютнева революція не змінила стану в селі. Аж до самої Жовтневої революції земля залишалася у поміщика.

А в ті дні, коли золоте листя падало з важких дерев, в село надійшла звістка, до в Росії справжня революція, що владою керують свої ж робітники і селяни.

Тоді невдоволення раділи і в один хмурий день вигнали поміщика і поділили між бідною землею, худобою та реманентом.

Попрацювали так невдоволю знову в село вдерлися німці, що відібрали в бідняків усе.

Але невдоволю панувало німцями свавілля також як і свавілля петлюрівців і поляків.

Кінчилися мрії про землю. Недосяжне слово "земля" стало своїм, рідним, близьким. Старики, як пригадують тепер, по кілька разів на день поворачували самі собі: "Земля на-

Цупкими руками хапались петлюрівці за старий лад, намагались розвалити колгосп, дискредитувати його серед молодих членів артілі.

Але добре пам'ятала старий лад більшість селян Лозоватки. Вони згадували навіть шомполю і каторжні дні роботи на пана. Шодня міцнішали колгосп, з'являвся новий реманент, переживувалися люди, втягувалися у радісну соціалістичну роботу. Звичайно були і невдачі, але когось вони лякають, коли перспектива ясно. А лозоватцям вона була цілком ясна, особливо з роботи посланців партії на село — політвідділців.

Вже торік колгосп, що носить ім'я великого вождя трудящих усього світу — товариша Сталіна, став на міцні господарські ноги. Поточний рік був заповнений днями радісної напруженої праці.

Настав радісний щасливий день. Причепурилася в найкращі плаття і хустки колгоспниці, одягли нові костюми колгоспники. Як польові квітки, зацвіли діти.

На радісні збори прийшли усі. Шлях від колгоспу до садка, де стояла трибуна, був заповнений святою одягненими людьми, що йшли на свято свого життя.

Зрозуміло, чому такий радісний дідусь Михайленко і колгоспник Ковбаса, зрозуміло, чому несходить посмішка з облич'я тисясотенниць-ударниць. Дзвенить музика колгоспського оркестру, і молодий диригент впевнено тримає в своїх руках смичок.

І після урочистих зборів, коли кращі старики-колгоспники принесли державний акт серед усього народу, під час урочистого обіду за столом зустрілись секретар київського обкому КП(б)У тов. Ільїн і колгоспний вартювий тов. Мельниченко Петро. І дружно стисли руки закріпивши їх слова.

В той день колгоспна земля була залита сльозами радощів. Тихенько, щоб ніхто не бачив, витирали очі старий Михайленко. Це були сльози радості.

Д. Шульман.

Інгуші поміщиці Балашової

На містку процокотіли коні. Уже чути скажений тупіт по сільських вулицях і з гиканням п'яним вітром несеться вершники...

Стукають ворота, зачинаються вікна, мертвіють вулиці. Інгуші поміщиці Балашової знову в Старосілі. Готуються чергова розправа з селянами.

І за кілька хвилин усе село чує відчайдушні крики. Це топче панський загін бідняцькі посіви, зганяють з земель коні, наводять свої порядки.

— Так 1907 року поміщиця Балашова придбала собі ще сотні десятин селянської землі. І тоді на обр'ї Старосілля з'явився "абхазкат". Він одержав по 30 коп. від кожного дядька, потім ще по 10 копійок, але судову справу так і не закінчив.

Не довелося йому цього зробити, бо припинив її урядник Крижанівський. Він запропонував не говорити більше про землю, яку забрала Балашова, і суворо наказав селянам взяти у ліску некорочовану землю і підготувати її під посіви.

Так землі старосіллям і не повернули.

Потім Балашова знову з допомогою своїх інгушів захопила щось 50 дес. садків.

чути було, як під рухом якоїсь колони тріскотіло гілля. Ішло щось велике, важке. Здавалося, що в таку ранню годину жодної живої людини в лісі немає.

А здалека вже рушив загін денкінців. озброєні кулеметами, гвинтівками, з великою кількістю боєприпасів ішли вони подавити селянські повстання проти поміщиків, за радянську владу.

І раптом у лісовій тиші постріли. Іх багато. Незабаром з'явилися окремими групами селяни, які перебігали з місця на місце, пригинаючись і стріляючи. Це партизани сіл Старосілля, Городища, Дравівки.

Не витримує наступу 200 партизанів білогвардійський загін. З переляку зривають офіцери свої погони, розбігаються солдати...

Червоногвардійці Старосілля захоплюють великий обсяг із зброєю. Гвинтівки, патрони розносяться по селах. Ще більше бідняки мають змогу із зброєю в руках проводити партизанську війну з своїми катками. Багато боїв вели старосілля за владу рад і перемогли, жервані робітничим класом і партією більшовиків.

землі, панських маєтків Балашової, проти гетьманських, петлюрівських, денкінських загонів. Не раз вирушали старосілля проти глитайні сусіднього села Мліева, яка організувала банду Голого, Варона Гаврило, Гончаренко Іван, Захарченко Борис, Накидель Михайло — ось ті герої, що загибли в боротьбі за радянську владу. Кров'ю кращиків синів завойовано волю, землю, право на людське життя. І за кожно п'ять цієї землі, за цю волю старосілля боротимуться до останнього краплі крові.

Сьогодні у селі велике свято. Усі 3,000 га землі, що їх передають тепер у довчине користування колгоспу, оточені сотнями межових знаків, на яких державний герб Радянської Соціалістичної Республіки.

На першому з них — червоний прапорець. Такий же прапорці і на другому стовпчику. Червоні прапорці на всіх межових знаках, на управі колгоспу, сільраді. Довгим, безперервним ланцюжком біжать червоні прапорці селом.

Старосілля святкують одержання тисяч гектарів землі у довчине користування і вишановує свого лютого вождя, вчителів і друга — великого Сталіна.

С. Старосілля, район у ім. Петровського.

Ми йшли на куток "Лижово". Перед нами розстелявся широкій зелений шлях. Раптом дідусь Оніщенко Тодось, провівши рукою по голові, спинився і, показавши на піскувату стежку, що виляла по зеленому ковадлі луку, задумливо сказав: — Ось тут... За оцю саму стежку...

Дідові Тодосеві вже перевалю за 65 років. За його плечима довгий тяжкий шлях панщини, слободської морщини на облич'ї, а в очі сині днів рубець.

— Тепер, дивлячись на цю стежку, Тодось розповідає про те, як за цю землю били його панські гайдуки нагаями.

Це було давно. Він жив там, де і тепер живе — на кутку "Лижово". На старе базарище тоді був один шлях — через луку.

Але пані поміщиця Балашова категорично заборонила прохидити через землю, яку вважала за свою власність.

Горе було тому, хто намагався рушити цим прямим шляхом, не бажаючи обходити цю луку за 2 кілометри. Нещадно били тоді його охоронці.

Багато чого можуть розповісти у Старосілі про славні, героїчні епізоди своєї збройної боротьби за відібрання

С. Старосілля, район у ім. Петровського.

ГОТУЙМОСЯ ДО МУНІЦИПАЛЬНИХ ВИБОРІВ І ВИБІРИМ РАДНИМИ БОЙОВИХ ФАРМЕРІВ

Брайтстон, Ман.

Вже два роки існує в нас об'єднаний фронт, завдяки якого ми маємо в нашому муніципалі Лекду Бонет деякі польські. Муніципальна рада клопочеться нашими справами і старается поліпшити наше життя. Процентні банкіри не стоять у нас на першому місці.

Від того часу, як у нас існує об'єднаний фронт, трудящі фермери не бачили на своїм подвір'ю колектора податків. Кожен має змогу виробити свій податок на дорозі. Не було ні одного випадку, щоб муніципал продав фарму за податок. Ті фермери, що потребують реліфу, дістають його. Дістають реліф для себе, одягу, насіння, а навіть нашу для худоби. Вагати наша муніципальна рада дає, щоб якийкраще доволити змоги трудящих фермерів.

Ці факти треба широко пояснювати трудящим фермерам і на митингах, і через нашу пресу, а навіть в особистій розмові з фермерами. Треба гласно заговорити про ті досягнення, яких ми добилися у поліпшенні муніципальної господарки, мачи в ній відданих інтересам трудящих фермерів, радних.

Кращих радних ми повинні повністю вибрати до муніципальної ради. Комітет об'єданого фронту скликає конференцію, яка відбудеться 12 листопада (місяць конференції не подано — замість Редакції) щоб на ній номінувати кандидатів на радних і ріфа до муніципальної ради. Бажаємо, щоб на тій конференції було яконайбільше число трудящих фермерів.

Іван Скорко.

Не треба думати, що в нас вже все гаразд. Ні. Є в нас люди, яким колькою в боці сидить об'єднаний фронт, наша солідарність і вони стараються розбити нас. Вони поширюють різні брехні, щоб таким способом внести в нашу ряди замішання, на чому, розраховуючи, скористала б лише буржуазія. Але всі наклепи розбиваються об'єданого фронту ми успішно відбиваємо і не допустимо до роз'єднання наших рядів.

За кілька тижнів відбудуться муніципальні вибори і до них ми вже приготуємося. У цих виборках ми знов мусимо вийти переможливими. Ми маємо багато яскравих фактів про те, що зробила муніципальна рада під проводом об'єданого фронту для трудя-

МЕСЕЙ НОВИМ КАНАДСЬКИМ КОМІШНЕРОМ ДО ЛОНДОНУ

Оттава, 1 листопада. — Винсента Месей, який був канадським високим комішнером через короткий час в 1930 році, знову призначено на той пост, звавши ввора прем'єр Мекензі Кінг. На бажання канадського уряду, який хоче якнайшкороше обговорити деякі важливі справи з британським урядом, Месей вийде до Лондону при кінці наступного тижня. Месей приїде до Англії по закінченні британських виборів.

В Канаді є біля 20,000 негрів.

Ільїн, Молотов, Бульонний й Каганович в оточенні колгоспних ударників на Другій з'їзді колгоспників. Зліва зверху Сталін сидить колгоспна ударниця Ірина Демченко Київської області.

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

МАНІТОБСЬКИЙ ФАРМЕР ДІСТАВ \$12,000 ЗА ПШЕНИЦЮ

Нічого великого, скаже дехто, пропитувати підвищити наголовок. Якщо цей фармер мав кілька секцій землі, то навіть цього року, коли пшеницю вбила іржа, він міг встарати за пшеницю повниту суму грошей. Але за фармером бідинок або середняком, якому би цвогорічний врожай приніс таку суму грошей, треба пошукати в цілій Канаді.

Про одного такого “щасливця” фармера-середняка в Манітобі розписалася вся капіталістична преса в Канаді і поза нею. Є ним шведський фармер Ганс Ліллейорд в Арнавалі, якому 230 акрів пшениці видало цього року по 30 бушлів з акра, в той час, коли кругом його фарми тисячі акрів пшениці були зруйновані іржею. Кожне зерно пшениці було повне й здорове, не мало на собі найменших слідів іржі. Ця пшениця називається “Течер”.

На знаменитий врожай цієї пшениці звернули велику увагу не лише сусіди Ліллейорда, але й манітобський уряд. Він видав на фарму Ліллейорда спеціальний експериментальний уряд за купив в нього 5,000 бушлів цієї пшениці для насіння. Манітобський уряд заявив, що він продасць цю пшеницю фармерам по такій ціні, яку він заплатить. Розуміється, що фармерам, які схочуть купити по кілька бушлів цієї пшениці на насіння, прийдецься заплатити далеко більше як по \$1.05 за бушель, бо до підвищити ціни уряд додає кошти фрейту й багато інших видатків.

АЛБЕРТІЙСЬКИЙ ФАРМЕР РОСТИТЬ ЄГИПЕТСЬКУ ПШЕНИЦЮ

Мала фарма в Альберті, на південь від місточка Кармані, притягнула до себе увагу фермерів тим, що від якогось часу переводяться на ній незвичайний експеримент, який поволі зближається до кінця.

Цим експериментом є рошення єгипетської пшениці. Через двадцять років роблено на ній експерименти над насінням, яке мало вирости з пшениці, що її найденно в гробі єгипетського короля. Є це вусата пшениця, що росте буино й дуже добре надається на корм.

Перші спроби з цієї пшеницею зробив Вільям Пікак, фармер за мешканий в околиці Кармані. Він насамперед посіяв цю пшеницю на малій грядці в городі і завіз її рукави. Через три роки він продовжав цей процес, аж доки не набрав досить насіння, щоб посе- яти його на більшу скалу.

ВРОЖАЙ БАРАБОЛЬ В КАНАДІ ЗМЕНШИВСЯ ЦЬОГО РОКУ НА 20 ПРОЦЕНТ

На основі перших обчислень домініального статистичного бю- ро цвогорічний врожай бараболі зменшився в цілій Канаді на 20.3 проц. в порівнянні до минулорічного. Причиною зменшення врожаю була посуха, як також і те, що всі деякі провінції в Канаді зменшили бараболіну площу цього року.

Зменшення продукції бараболі обмежилося лише до надморських і східних провінцій Канади і до Бритиш Колумбії. Але в Манітобі на провінції збільшилася площа продукції бараболі цього року в порівнянні до минулого року, коли в цій провінції врожай бараболі був дуже білий. Цвогорічний врожай бараболі в цвох стенових провінціях збільшилася на 2,806,000 центнерів, або на 50 проц.

Надморські провінції випро- дували цього року 9,010,000 центнерів, або 5,205,000 центнерів менше, як минулого року. Є це зменшення на 37 проц. Провінція

Квебек випродувала цього року 2,808,000 центнерів, або 20 проц. менше, як минулого року. Провінції Онтеріо випродувала 4,221,000 центнерів, або 36 проц. менше, як минулого року. Бритиш Колумбії випродувала 1,928,000 центнерів в порівнянні до 2,250,000 центнерів минулого року.

Акер бараболі в Манітобі видало цього року 83 центнерів (55 минулого року); в Саскечевані — 70 центнерів (20 минулого року); в Альберті — 68 центнерів (56 мин. року).

Перші обчислення показують, що всієї бараболі Канада випро- дувала 1935 року 38,345,000 центнерів, або порівняно з 47,755,000 центнерів, або порівняно з 20 проц. менше, як минулого року.

Ціна бараболі в Манітобі видала цього року 569,200 акри. Порівняно з ціною цього року 1933 р. вона зменшилася на 20 проц.

ЧИ ДОБРЕ СІЯТИ ПШЕНИЦЮ, ЯКУ ДІТКНУЛА ІРЖА

З огляду на епідемію іржі в трьох стенових провінціях, багато фармерам прийдецься звичати на насіння пшениці, яку менше або більше ушкодила іржа. Че- рез те багато фармерів запитують себе, чи ушкоджена іржею пшениця надається для насіння.

Лабораторії насіннового відділу домініального департаменту рільництва в Вінніпегу, Саскату- рільниці та в Келгарі перевели ряд дослідів по цім питанні, які виявили, що навіть дуже біде, зсохле зерно пшениці кільчиться і може видалити рослину, але вона буде сла- бенька. Треба пам'ятати, що умо- вля для кільчення зерна в цих ла- бораторіях є майже ідеальні, та що багато слабих рослин, що ви- даєть таке зерно, загинуть на по- лю, коли не будуть мати відповідної вологості й температури в ча- ді сіяння.

Беручи на увагу величину уш- кодженого іржею зерна, то в од- ній бушлі є його багато біль- ше, як в бушлі нормальної, здо- рової пшениці. Це означає, що ушкоджена іржею пшениця може зійти досить густо, бо більше її є в бушлі. Але рослини, які во- на видалити, будуть слабенькі й дуже легко піддадуться різним хворобам.

Дуже зсохле зерно не треба скроплювати фунгіцидом, щоб вбити головно, але замість фу- нгіциду треба живити “копер кар- бонет”. Ушкоджене іржею збіж- жя треба добре перепустити че- рез млинку, щоб для насіння ви- ділити тяжче зерно.

Дуже зсохле зерно не треба скроплювати фунгіцидом, щоб вбити головно, але замість фу- нгіциду треба живити “копер кар- бонет”. Ушкоджене іржею збіж- жя треба добре перепустити че- рез млинку, щоб для насіння ви- ділити тяжче зерно.

СТАТИСТИКА ПРОДУКЦІЇ ОВОЧІВ В КАНАДІ

Домініальне статистичне бюро видало звіт про продукцію овочів в Канаді за 1935 рік. На основі цього звіту Канада випродувала цього року 4,069,400 бочок яблуку (3,891,000 бочок в 1934 р.); 714,933 бушлів броксвінь (407,000 бушлів в 1934 р.); 312,000 бушлів грушок (344,000 бушлів в 1934 р.); 198,163 бушлів сливоку (187,000 бушлів в 1934 р.) й 40,767 бушлів морелів (75,000 бушлів в 1934) випродуку- вала сама Бритиш Колумбія.

45 ЛІТ ЖИВАРЦІ, АЛЕ ШЕ РОБИТЬ ДОБРУ РОБОТУ Кінгстон, Онт., 28 жовтня. — Веллінгтон Лаквуд, фармер око- личі Ентерпрайз, має жниварку (байндер), яка минулого літа за- кінчила 45-ті жнива. Перед закін- ченням цвогорічних жнив згадана жниварка була в добрім стані й не виникла ні одного розв'язаного снопа. Перші полотно, які Лаквуд купив разом з цією жниваркою, ще виконують свою роботу.

ЗАСІВНА ПЛОЩА РАД. СО- ЮЗУ НАЙБІЛЬША Москва, 28 жовтня. — Офі- ціальний облік виказує, що цього року в Радянському Со- юзі засіяно було зерном 91,921,000 акрів, або 9,884,000 акрів більше, як 2 роки тому. Урядові дані виявляють, що засівна площа була більша, ніж будь-якою іншою країною.

ШТУЧНА П'ЯВКА

Тонкі ножі для операцій очей до останнього часу при- водилися із загради до Ра- дянського Союзу. Зараз ви- робництво таких ножів основі завод “Красногвардїєць”. Для випро- дукції таких ножів спеціально призначена шпунтова фабрика маленька ложка Аксе- нфельда з одного вигнутаю- щийкою.

Цікава штучна п'явка “Гер- ду”. П'явка зроблена в виді воячки з трубчатим ножом і сквишним шпунтованим цілім- драм. П'явка бистро надрізує шкіру на шкелі і лікар без- болючно для пацієнта витягує необхідну кількість крові.

РАНІ ЯГНЯТА ПРИНОСЯТЬ ДАЛЕКО БІЛЬШУ КОРИСТЬ ФАРМЕРАМ, ЧИМ ПІЗНІ

Тому, що на всіх ринках в Ка- наді дається відчувати недостача ягнят в місяцях травня, червня і липня, то ціною природно впли- ває з цього року в цих місяцях плекателі овець дістають біль- шу ціну за ягнята, чим пізною порою в літі або в осені. Цей факт повинен бути дійсною заохотою для фармерів плекати рані ягня- та, головно для тих фармерів, які мають для цього відповідні буди- нки, відповідну поживу і розумі-ють головні правила в догляданні овець.

Матки, які привертаяться до ба- ранів в першій половині жовтня, будуть мати ягнята спочатком ве- ресня. Такі ягнята будуть на ринок в другій половині міся- ця червня, або в першій половині липня. Саме тоді до Канади приїжджає багато туристів й по- пит на свіжу ягнятину є великий. Фармери, які мають повне устат- кування для плекання раних яг- нят, повинні над цією справою застановитися.

Матки потребують щонаймє- ше два місяці часу після відлу- чення ягнят, щоб їх знову при- вертати до баранів. Дослідні в Ка- наді і Сполучених Державах по- казали, що аби мати багато й до- брих ягнят, треба, щоб матки ма-ли на собі досить тіла, коли вони кохаться вагітні. В східній Канаді і на збіжкових фармах на Заході пе- ресічна череда овець находитсь для себе досить поживи в осені на луках і стернях. Але коли матки виглядають дуже тонкі, то добре є давати їм від червця до пів фун- та цілого віса денно.

Матки, яких власно в осені привернено до баранів, родять я- гнята перед тим, заки настане те- пла погода, тому вони повинні родити в теплім будинку. Вагіт- ність і літати триває від 145 до 147 днів, проте коли вона має вчасно родити, то треба тримати точний рекорд, коли вона була з бара- ном, щоб перед родами взяти її до окремишньої передільки в го- ловній стайні, або до іншого те- плого будинку.

Ягнята народжені в другій по- ловині лютого, або на початку березня можуть витримати досить зимну погоду кілька днів після народження. По кількох днях ма-тки з ягнятима можна перестати до звичайної овецької загони, але треба уважати, щоб в тих за- гонах не було протяги і щоб вони були добре вистелені соло- мою. Вівиці з ягнятима треба три- мати в найтеплішій частині ко- шари.

СИСТЕМА КОРМЛЕННЯ РАНІХ ЯГНЯТ

З огляду на факт, що правиль- на система годування є головним чинником успішного плекання раних ягнят, головно тих, які йдуть на продаж при кінці червня або спочатком липня, фермери, які розуміють основні принципи зго- довного хову живого скоту, зви- чайно будуть мати успіх в пле- канні раних ягнят.

Вівиці з ягнятима повинні діста- вати їм поживу, від якої прибу- вало б молоко, бо тільки тоді рані ягнята будуть хутко рости й будуть готові на ринок саме то- ді, коли є найбільший попит на ягнятину.

Такі вівиці треба кінчею году- вати сіном з алфалфи або коню- шини, бо ця паша має в собі бага- то білковини. Квашена кукуруд- за і цукрові буряки становлять, також гартісну поживу, бо вони тримають вівицю при дорозі, здо- ровлюють і збільшують кількість молока.

Вівиці з ягнятима потребують до- бру порцію зерна кожного дня, звичайно не менше як один фунт денно, а вівиці з близнятами по- требують дуже часто два фунти зерна денно. Овес є також досить доброю поживою для днівних овець і тому що він є на кожній фармі, його рекомендується да- вати вівицям, що мають ягнята, щоб вони мали більше молока.

Коли прийняти повниту систе- му годування овець, що родять рані ягнята, то ці вівиці без ніякої перешкоди переведуть свої ягня- та на весняну траву. Звичайно такі ягнята вміють їсти траву й інші пашу ще перед тим, заки во- ни підуть зі своїми матерями на пасовисько. Коли пасовисько не уладжене так, що з нього є лег- кий доступ до стайні, то добре є зробити для ягнят спеціальне міс- це, щоб вони могли заходити до нього й час від часу могли їсти зерно. Від такого годування яг- нят скоро ростуть і тучаться, але не має ту користь, що скорше будуть готові на ринок. Звичайно бувало так, що за ягнята в червні можна дістати крашу ціну, як в липні, а за ягнята в липні можна дістати крашу ціну, як за ягнята в серпні. Тому коли рані ягнята в'їдять кілька бушлів зерна, то це вам оплатиться.

ЯК РОЗПІЗНАТИ КОРДОК І ЯК ЙОГО ЛІЧИТИ

Під кордоком розуміємо бо- ляк на язиці, спричинений най- частіше зараженням язика віс- стакками, або гострою сичкою. А що в худоби хребет язика не є рівний, лише творають на середині заглиблення, легко залазять остак, сичка, тощо та вбиваються й зростають слизницю. Із цієї маленької ра- ни через це, що її дразнить по- ва гостра паша і заносить там- туди нечистоту, творається гнигити і шораз більша рана, а вівиці творається боляк, котрий, як його не лічити, доску- лює худобі і перешкоджує в їжі. Худоба через біль тратить охоту до їжі або таки цілковито перестав їсти і шораз то більше марить та упадає зі сил.

Чим скорше розпізнаємо лі- кування, тим краще. Це ліку- вання переводиться в легкіх випадках в прополізуванням рани по кожнім кормленню жимем відкисаючим засоб- ом, напр. 3% розчином кре- дити, поки рана зовсім не заго- тється. При цьому треба старатсь давати лише м'яку пашу і пшито, зелену пашу або м'я- тке сіно. Таким робом може сам господар виловити хвору на кордок худобину.

Важке є, коли причиною за- хворювання є слизицею, це о- писано поперше в чині язик зра- нить остак, що має в собі мік- робактерії малі грибки-зарод- ців гузнички. Ці грибки мно- жаться і розвиваються і при- водять клітини до запалення, через що на язиці творається часом гудзи. Викликана в той спосіб запалення спричинює надмірне творення твердї тка- нини а через це язик грубіє, стає здеревілим і перешко- джує худобі при їдженні. Не- дужа поступав дальше, язик стає цілковито неповоротною та декоти так повиснуть свій обем, що це вбиває помістивсь у пасти і зовсім. Худоба навідь шораз такою хворобою марить шораз більше, а вівиці гине.

Лікування тут це є таке лег- ке, як при кордоку і часто треба крім відповідних ліків переводитися на язиці операцію, що може зробити лише ветеринарний лікар.

Гузичниця може повстати не лише на язиці, але також і в інших місцях, а найчастіше на щоді, на шкірі, в тімчасі абс- цесу і вицненні (кастрованку) коней і телят. Тоді повстають тверді гудзи, які треба доса- товлювати величчии людської голо- ви. Відповідними ліками та не- гайною операцією ветеринар- ним лікарем можна худобину оздоровити.

Накінці треба ще замітити, що гузичниця може також чо-

ПРОДУКЦІЯ СИРА В КАНАДІ ВПАЛА ДО НЕБУВАЛОГО РІВНЯ

На основі даних домініального статистичного бюро, канадські фабрики випродували в 1935 році 99,346,637 фунтів сира вартість \$9,797,398. Є це найнижча про- дукція сира в Канаді, яку зареко- рдовано в теперішнім столітті.

Коли порівняти продукцію фа- бричного сира в Канаді в 1934 році до продукції в 1935 році, то вона впала на 11,799,856, або на 11 процент, а вартість сира впала на \$1,330,586, або на 12 проц. Порівняно з 1934 роком вартість сира впала з 9.86 в 1934 році.

Провінції Онтеріо і Квебек ви- продували 96 проц. всього фа- бричного сира в Канаді. Перша з них випродувала 73,301,029 фунтів, або 74 проц. всього сира, а друга 21,676,738 фунтів, або

22 проц. Провінції Нью Бронсвик і Бритиш Колумбія збільшили де- шую продукцію сира в 1934 р., а всі інші провінції Канади змен- шили. В Новій Скошії нема фабрик сира.

В 1934 році число фабрик в Канаді, що виробляли молочні продукти, було 2,652. З того чи- сла було 1,231 молочарень, п'ять менше як в 1933 році; 1,053 фабрики сира, 73 менше як в 1933 році; 347 фабрик, які виробляли масло і сир, 16 більше як в 1933 році; 21 фабрик згущеного моло- ка, або дві менше як в 1933 році. Загалом вартість всіх молочних продуктів, які ці фабрики вироб- лювали в 1934 році, становила \$92,629,905, або збільшення на \$5,411,594 в порівнянні до вартості в 1933 році.

ФРАНЦІЯ РІШИЛА РЕОРГАНІЗУВАТИ СВОЮ СИСТЕМУ ЗБУТУ І ПРОДУКЦІЇ ПШЕНИЦІ

Париж, 4 листопада. — Опублі- куванням спеціального декрету в неділю, Франція проголосила ре- організацію своєї системи збуту й продукції пшениці.

Від 1932 року врожай у Фран- ції значно перевищав внутрішні запотребування, в наслідок чо- го різні уряди, які були при владі, мусили підпринимати кроки, щоб продали зерно надпродукцію. Це було дуже кошовна програма, на яку уряд видав більше як 2,000,000,000 франків (\$133,300,000). Тепер уряд планує підприняти кроки, щоб втримати продукцію пшениці на такій базі, яка не пе- ревищала б потреб країни.

Новий декрет постановляє, що між 14 а 31 серпнем кожного ро- ку, комітет, на чолі якого стояти- ме префект, має підрахувати вро- жай в кожному департаменті Фран-

ції. Опісля міністер рільництва передасть цю статистику прези- дентам палати рільництва, яким новий декрет надає спеціальний статус. В цей спосіб повстане імпрофесійний комітет по пита- нні збіжжя, якого завдання буде зарадити в якийсь спосіб навдиж- ці пшениці, коли така буде.

Дві організації, встановлені но- вим декретом, мають назначувати кожного року кількість пшениці, яку треба буде імпортувати, коли врожай буде менший, як підрахо- вав комітет.

Коли покажеться, що є надпро- дукція пшениці, комітет має ре- комендувати, що з нею робити. Він може позбутися цієї надпро- дукції в той спосіб, що надвижка пшениці піде на виріб алкоголю, або затримається її в магазинах на пізніше.

ПШЕНИЧНУ РАДУ БУДУТЬ КОНТРОЛЮВАТИ ТРИ ЧЛЕНИ ДОМІНАЛЬНОГО УРЯДУ

Оттава, 30 жовтня. — Май- бутні активності Канадської пшеничної ради будуть під прямою юрисдикцією комітету з трьох членів домініального уряду. Головою комітету буде В. Д. Айлер, міністер торгової і промислової діяльності. Чле- нами будуть Чарлз Деніг, міні- стер фінансів, і Дж. Дж. Гар- дінер, міністер рільництва.

Подання це до загального відома, прем'єр Мекензі Кінг сказав, що відповідальність за закон, яким встановлено пше- ничну раду, повинна бути в ру- ках комітету рад, зложеного з міністерів тих департаментів, які є тісно звязані з рільниц- твом.

Запитаний, чи персонал пше- ничної ради залишиться той самий, Кінг відповів, що він не може зробити ніякої заяви в цій справі. Головою пшеничної ради, сформованої після ухва- лення закону на останній сесії

парламенту, назначено Джана МекФарленда, який через останні чотири роки був аген- том уряду з метою стабілізувати пшеничні ціни.

Пшенична рада почала функ- ціювати кілька місяців то- му й вона встановила мінімаль- ну ціну на пшеницю, яка вино- сить 87½ ц. за бушель пшени- ці ч. 1 нортен у Форт Вільям. На підставі цього закону фар- мери можуть продавати свою пшеницю пшеничній раді й крім мінімальної ціни отримувати витрати так звані “партисипейшон сертифікєтє”, які да- дуть їм право до знесків, якщо така пшенична рада буде мати після продажі всієї пшениці. Якщо пшенична рада буде мати втрачати, во ї ї покрити уряд.

В законі є застереження, на підставі яких уряд може пере- брати елевейтори і встановити повний монополь на пшеничні експортні зі стенових провін- цій.

ЗАНІКАЄ ХРИСТІАНСЬКУ МОЛОДЬ ЙТИ ЗА ПРИКЛАДОМ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ

Нью Йорк, 28 жовтня. — Пе- редминулого тижня в Парижу відбувся 3-й всевітній люте- ранський конгрес, на якому були зареєстровані 80,000,000 організованих лютеран. На тому конгресі один з аме- риканських делегатів — др. Семюел Трекслер закликав лютеранську і християнську молодь, щоб об'єдналася з ко- муністичною молоддю цього року.

Трекслер закликав молодь йти за прикладом Комуністич- ного Інтернаціоналу Молоді, який організує боротьбу про- тив війни і запропоз цивілізації. “Ця організація молоді, яка репрезентує 5,000,000 молодих комуністів по всьому світі, ви- дала заклика, що його кожний християнин повинен не лише прийняти і відхилити, але пови- нен ще голосніше проголосити” — заявив Трекслер.

Мекенко Ситі, Мекенко, 28 жовтня. — Військове повідо- млення з стейту Жаліско гово- рить, що федеральне військо в Кажа де Ласе Кучерае збило трьох повстанців. А військо полковника Жозе Марквеза в Баранка де Карізалес вбило двох. Проте остання група пов- станців ще б'ється з військом,

Чому я голосував на комуністичного кандидата в домінальних виборах

Комарно, Ман.

Закри було до справи, яку хочу порушити в цьому дописі, мушу признатися, що я є католиком. «Фармерського Життя» не передплачую й лише часом його читаю, тоді, як заїду до сусіда. Є багато матеріалу в «Фарм. Житті», з яким я впевнено погоджуюся, але є й такий, який мені не подобається. Але я не про матеріал хочу говорити, а про що іншого.

Дописів до «Фарм. Життя», які ніколи не писав і писати не думаю. Взагалі я до жодних газет не писав ще у своїм житті. Але тепер прийшло до того, що треба написати, бо не можна довше мовчати про ту роботу, яку роблять ті люди, що називають себе провідниками нашої справи. Не можна мовчати, бо ця робота виходить фармерам на користь, а панам на користь.

Я маю на думці недавні домінальні вибори. В окрузі Селкирк між іншими кандидатами на посаду домінального парламенту Іван Навізівський. Про цього чоловіка я чув дуже багато, але перший раз бачив його на виборчій митингу в Комарно. Сімпатичні комуністичного руху в цій околиці висловлювалися про Навізівського дуже добре не лише в часі виборчої кампанії, але й після неї. Віл порогів я ще чула про Навізівського чого доброго ні злого перед виборами. Але в часі виборчої кампанії цим ворогам розізналися злізків і вони ляпали ними на всі боки проти Навізівського і проти того руху, який він репрезентує.

Я не сумніваюся, що були люди (яких їх нині можна назвати), який панський партії заплатили за те, що вони брехали не лише на Навізівського, але на всіх комуністів. Такими людьми є аджуджа. Ними повинні братися кожний чесний фармер, чи він є за комуністами, чи проти них. Я голосував на Навізівського не тому, що він комуніст, а тому, що всі кандидати він був для нас фармерів найближчим по своїй класі і програмі.

Я чув його промову в Комарно і хочу сказати, що він на нікого не накладався, а визнавав нас до єдності, бо тільки об'єднані ми станемо силою, з якою мусять числитися ті, що живуть знашої праці. Я не чув, щоб Навізівський, або інші промовці, що були з ним тоді ввечера й промовляли на митингу, накладалися на панів і церкви. Проти цього, я чув як Навізівський говорив, що ми можемо ходити до тої церкви, яка нам подобається, що виходить з релігійної справи не мішається, бо це є справа, яка належить до кожного з нас зокрема, але справа кращого життя, є спільною справою всіх фармерів.

Так толерантно й врозуміло поставили до релігійної справи комуніст Навізівський і фармери католики, які були на тім митингу, дуже сподобали собі його тактику і промову. Після митингу я не чув ні одного противного слова проти Навізівського, навпаки, я чув, від усіх присутніх фармерів, католиків і панів, що нам треба голосувати на Навізівського.

Кожні протипанські комуністичного кандидата побачили, що фармери околиці Комарно майже солідно будуть голосувати на Навізівського, вони дуже настрашилися. Вони негайно розпочали кампанію особисто й проти того руху, який він репрезентує. Наближшув увагу звернули вони на фармерів-католиків, бо думали, що їх найлегше перевести «голосом» Росії і тим, що комуністи не вірять в бога і не ходять до церкви. Я кожда до України після війни мені 45 років і виконую все ті обов'язки, які церква на мене наложує. Я слухаю священника, коли він говорить слово божє. Я вірю в бога, бо йнакше не ходив би до церкви, але я знаю різницю між богом а священником. Я не завжди погоджуюся зі всім тим, що священник говорить про справи, які нікого стосують а релігію не мають, тобто про світські справи. На світські справи священник не має нічого сказати.

19 жовтня скликали діти й були масовий митинг і вибрали комітет, який має вислати резолюцію до прем'єра Абергарта а домагати права з убрання, лікарську і деніцинну об'єднує. Навіщо чекати на панський митинг. Навіщо ждати формули, якої пан

має свої погляди, а я свої. Священник не має найменшого права накладає мені свої політичні погляди. Священник не має права говорити людям, що коли вони будуть голосувати на комуніста, то бог відбере їм голос раз назавжди, тобто, зробить їх ніщими.

Такого у святій писемі немає. Священник повинен старатися за-тримати людей при церкві, а не по-помочі слова божого, а не своїм мочі погрози. Священник на повинні бути агентами ніякої політичної партії в часі виборів, бо цим він понижує свою гідність перед віруючими. Священник має повне право мати свої політичні переконання, але не має жодного права накладає їх своїм вірним й грознити, що коли вони не будуть голосувати на Навізівського і лякати їх, як лише міг.

Нічого не помагаю те, що деякі католики фармерів звертали священникові увагу на це і просили його, щоб він мовчав, бо фармери не діти, вони знають на кого мають голосувати. Наш священник дальше співав громами на комуністів і на тих, що будуть на них голосувати. Були такі фармери, що зі щирого серця хотіли голосувати на Навізівського, але не голосували, бо боялися, щоб бог не відібрав їм мову. Але було ба-

ЖАХЛИВЕ ПОЛОЖЕННЯ ФАРМЕРІВ В ОКРУЗІ ПІС РИВЕР

Сонсет Гавз, Алта.

Через минуліх п'ять років нас турбує, що збудують нам дорогу без якої ми не можемо обійтися. Перед провінціалним вибором ми навіть зачали роботу на дорогах і казали, що вона буде скінчена, але робота тривала всього три тижні. На тій дорозі побудовано кілька містків, але вони не застигають до потреб через них їздити зовсім неможливо. Робота нагло припинилася і ми дальше мусимо бути без дороги.

Ми писали листа до прем'єра Абергарта, що нам потрібно реліфу або роботи з платеною, на що отримали відповіди, щоб по реліфу відати до полісмена, а роботи не буде, бо Бенет не хотів позичити грошей.

Цілий час нашого побуту в цій околиці ми надіялися, що нам побудують дорогу, але тепер ми переконалися, що вона ніколи не буде побудована. А жити чалекоту від культурного світа, в «культурній» країні, ми не можемо, тому нам усім треба наступної зими забратися звідси. Так довше не можна жити.

Кожні хтось тут захворіє, то він зовсім не може користуватися досягненнями медицини. Коли організм хворого сильний, він виліковується, коли ж слабкий — хворий вмирає або вдома, або, як це часто трапляється, по дорозі до лікарні. А дорози тут такі, що здоровий може захворіти переїхавши по них. Було б добре, щоб про ті дорози написав наш кандидат особисто й проти того руху, який він репрезентує. Наближшув увагу звернули вони на фармерів-католиків, бо думали, що їх найлегше перевести «голосом» Росії і тим, що комуністи не вірять в бога і не ходять до церкви.

Я кожда до України після війни мені 45 років і виконую все ті обов'язки, які церква на мене наложує. Я слухаю священника, коли він говорить слово божє. Я вірю в бога, бо йнакше не ходив би до церкви, але я знаю різницю між богом а священником. Я не завжди погоджуюся зі всім тим, що священник говорить про справи, які нікого стосують а релігію не мають, тобто про світські справи. На світські справи священник не має нічого сказати.

19 жовтня скликали діти й були масовий митинг і вибрали комітет, який має вислати резолюцію до прем'єра Абергарта а домагати права з убрання, лікарську і деніцинну об'єднує. Навіщо чекати на панський митинг. Навіщо ждати формули, якої пан

гато й таких фармерів католиків, які не боялися цих погроз й голосували на комуністичного кандидата. В Комарно комуністичний кандидат отримав 65 голосів, а між ними було багато католиків-католиків.

Коли священники завжди агітують за панських кандидатів, які шкоди наших інтересів не несуть, то вони не будуть оборонятися й не будуть боронитися панів, які вискувають нас на кожнім кроці, які довели до того, що ми сьогодні не маємо в чім піти до церкви, а наші діти не мають одягу, щоб піти до школи. Застаюючись над цим фармери-католики й поставмо справу так, щоб наші священники голосили в церквах слово божє, а не диктували нам на кого ми маємо голосувати, бо ми не діти й розуміємо, що найкраще може оборонити наші інтереси в парламенті.

Я голосував на Навізівського тому, бо я вірив і вірю, що він найкраще міг оборонити наші інтереси в домінальному парламенті, а не адвокат Торсон, який не розуміє нашого життя і який належить до тієї партії, що служить і обороняє інтереси великих капіталістів. Голосуючи на комуніста, я не поповнив гріха, бо я бажав кращого життя для себе й для своєї родини. Ніхто мене не переконав, що боротися проти тих, які крадуть нашу працю, є гріхом. Гріхом є сидіти й мовчати, коли наші діти терплять злидні, а панні-пасуться на нашіх кро-ках. Католик.

Том Муїр провадить за своє звання з панн завають боротьбу в каліфорнійському суді на основі «Габас корпус» процедури. Розправа триває вже понад місяць часу. Оборончий комітет говорить, що для дальшої боротьби потрібна негайна фінансова допомога.

СТАНЬМО НА ОБОРОНУ РОДИН, ЯКИМ ЗАГРОЖУЄ ВТРАТА ФАРМІВ

Вилінгдон, Алта.

Муніципальна рада загрожувала 52 родинам викненням з фарми за те, що вони не в силі заплатити податків. Їхні фарми мають бути продані. Муніципальна рада робить підготовку до цієї продажі. В кожній місцевості муніципалу, на почті і інших видних місцях висять оголошення про продаж згаданих фармів, яка має відбутися 16 листопада в 2 год.

Муніципальна рада, яка стоїть на услугах банкірів і виконує їхню волю, зовсім не застановлюється над тим, як будуть жити ті фармери з родинами, що їх фарми будуть продані за податок.

А до життя трудящих фармерів злялось би пригнати тут. Треба пригнати тут як вони «добробилися» після десяти років тяжкої праці на фармі. «Добробилися» того, що не можуть платити податків та платити довгих. Тяжка «штетний» криза далася нам добре знати.

Ми повинні подумати над своім життям. Де корінь лиха? Хто причиною цього? Чому нам платять за фіру пшениці \$5.00? Чому різні галансії забирати нашу працю за безцінь? Чому ми викликаємо на вулицю метальничку праці?

Це є надто важкий питання, на які ми повинні відповісти. Нас вискувають тому, що ми неєраїзовані і не можемо твердо і рішучо стати до боротьби з вискувачами. Буржуазія має сильні організації, щоб нас вискувати, ми повинні мати також сильні організації, щоб боронити своїх прав.

При допомозі організації ми можемо добитися полекші. При допомозі організації ми можемо протувати тих 52 родин, яких фарми виставлені на продаж, 16 листопада ми всі, без різниці національностей, політичних поглядів та релігійних переконань, повинні прийти перед муніципальний будинок, запротестувати проти ганебного поступку муніципалу і не допустити до продажі фармів за податок.

Багатою з нас вже треба реліфу й муніципальна рада не дуже охоче його давати. Тому організуємося, а перемога буде за нами.

В. М.

СЕЛЯНИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ РОБЛЯТЬ НА ПАНСЬКИХ ЛАНАХ ЗА 20-ТИЙ СЇП

Нижче поміщемо листа з Західної України, що його ми отримали від одного з читачів «Фарм. Життя». Лист цікавий тим, що він кажда дещо світла на ті невдячності умовин, серед яких мусять жити трудящі маси Західної України під п'ятою польської шляхти. Лист, написаний з села Янівка, повіт Доліна, і ми його мислємо майже дослівно. Віп звучить:

Янівка 15 серпня 1935.

Дорогий сину! Твій лист ми дістали, за котрий дякуємо. Тішити нас, що ти з родиною здоровий. Ми також здорові, але щим ми не радіємо. Алексє і Ольга пішли на жинна до Руськи. Будуть жати на панських ланах за 20 снів, а в'язати за 23 снів.

В Польщі такі «гаранти», що не можна приймати, не можна дозволити вісу. За угоди, машини, триби або бікву ринка, що селянин набирає в панському місці, дістане місяць арешту та ще й гримши мусить платити. Я бачив на власні очі, як избережники перейшли 15 людей, що несли угоди до міста, і заган їх, як худобу до двора. Скільки не плакали, не просили пенсії селянин, ніщо не помогло. Панський несе. Забрали коники а згодом у В. Сехишкє в селі Руськи брали панський сирек, що

му різні галансії забирати нашу працю за безцінь? Чому ми викликаємо на вулицю метальничку праці?

Це є надто важкий питання, на які ми повинні відповісти. Нас вискувають тому, що ми неєраїзовані і не можемо твердо і рішучо стати до боротьби з вискувачами. Буржуазія має сильні організації, щоб нас вискувати, ми повинні мати також сильні організації, щоб боронити своїх прав.

При допомозі організації ми можемо добитися полекші. При допомозі організації ми можемо протувати тих 52 родин, яких фарми виставлені на продаж, 16 листопада ми всі, без різниці національностей, політичних поглядів та релігійних переконань, повинні прийти перед муніципальний будинок, запротестувати проти ганебного поступку муніципалу і не допустити до продажі фармів за податок.

Багатою з нас вже треба реліфу й муніципальна рада не дуже охоче його давати. Тому організуємося, а перемога буде за нами.

В. М.

що ми хочемо була потрібна, його випали панські попілани, а панський суд засудив на 2 роки тюрми. Його жінку також засудили на один рік тюрми. Селянина замкнули відразу, а жінка піде до тюрми тоді, як чоловік відсидить. От як наші поводяться з нещасним мужиком!

Коли зловлять худобу на панських ланах, то мужик мусить платити 20 зл. карі.

Ти гадаєш про голод а в Польщі і на Буковині і в Карпаті. Голод там був завжди. Коли б добрі люди ці діти були помічч, то було б з голодними ще гірше. Коло нас також тісно. На передінку коштувала пшениця 23 зл. карє, жито 20 зл., кукурудза 25 зл. А тепер коштує пшениця 16 зл., жито 11 зл.

Робітник заробляє на день найбільше 2 зл., а по 1.20 до 1.40 зл. Про більше справ напише тобі Микола. Коли будеш відсилювати лист, то послай за реліцією (регістрований зам. ред.) тут листи переїздують.

Батько і мати.

На основі найновіших обчислень Північної Америки було в 1934 році 55,700,000 овець. Канада мала 3,400,000; Сполучені Держави — 52,200,000; Нюфаундленд — 100,000. В 1933 році всіх овець у світі було 688,380,000.

ПІВНІЧНА АЛБЕРТА НАПЕРЕДОМНІ БОРОТЬБИ ЗА РЕЛІФ

Ренфорлі, Алта.

До загальної руйни фармерів, спричиненої в наслідок капіталістичної господарки, цього року мороз і град принесли фармерів Північної Алберти до ще більшого зубожіння, що зробило їхнє життя нещасним.

Коли минулого року фармери могли втриматися як-так при житті, то цього року вони не мають майже жодних засобів до життя. Пшеницю, яку місяцями вивби град, а велику полошу знизав мороз, фармери продають за «фід». Овес стрінула та сама доля. В багатьох місцевостях деякі фармери зовсім не змолотили ті інші намолотили від 50 до 300 бушлів і то змерзалої пшениці. Це є одинокий запас, з яким багато фармерів стрічають довгу, тяжку зиму.

З приходом зими та гострих морозів велике число фармерських дітей не зможе вчати до школи, бо родичі не зможуть купити дітям теплого убрання. За вимученим з мерзлу пшеницю гроші, (коли хто має її на продаж), фармер мусить купити в першу чергу, мукі, не говорячи вже про інші потрібні до хати речі. Хлопці понад 17 років збираються їхати до невідомих кемпів тому, що вдома нема що їсти, нема в що вбратися. Хоч ті хлопці знають, що в невідомих кемпах не будуть, але не вони хочуть зроби-ти собі полекшину життя цілої своєї родини.

Розуміння цих хлопців, що таким способом можна покращити життя, є неправильне. Витхавши на невідомі кемпи, вони цілком не принесуть ніякої полекші ні для себе самих, ні їхніх батьків. З заробітку (20 ц. на день), що вони будуть діставати, не можна допомогти своїй родині. Фармерська молодь повинна стояти вдома і разом з старшими боротися за значащий реліф.

І. Тодорук.

В цьому напрямку започаткували боротьбу фармери в Бучач. Більша частина фармерів в тій місцевості голосувала на соціал-кредитовців. Далася зловити на обійняк Абергарта. Вони скликали масовий митинг, на яким вислали резолюцію, що п'ятавдала теперішній уряд та домагалася реліфу. Таку резолюцію вислали до провінціального уряду. Іншу резолюцію вислали до муніципальної ради, в якій домагалися реліфу та звільнення їх від плачення податків. На це вони одержали відповід від муніципального секретаря, де пишеться, що муніципал може увільнити їх від плачення податків цього року під умовою, що наступного року муніципалні троки будуть забирати збіжжя впрост від машини. На таку пропозицію фармери не погодилися.

Провінціальный уряд, ще не дав відповіді. Фармери постановили боротися і за реліф і за здійснення тих обійняк, що їх зробив теперішній уряд перед виборами.

Боротьба фармерів в Бучач мусить поширитися на інші місцевості. Треба скликати масові митинги, демонстрації а навіть урядити голодовий похід, ухвалювати резолюції, в яких треба домагатися від провінціального уряду не тільки реліфу, убрання та насіння, але також здійснення передвиборчих обійняк. Треба домагатися також цілковитого звільнення бідняків від плачення податків.

Північна Алберта наступного року буде ареною важких бів фармерів за їхнє існування. Фармерська молодь повинна викинути з голови думку про невідомі кемпи, а стати у проваді боротьби за краще життя. Впертою боротьбою примусити уряд соціального кредиту сповнити всі його обійняк.

НЕ ЛІБЕРАЛИ ДАДУТ НАМ КРАЩЕ ЖИТТЯ — МИ МУСИМО БОРОТИСЯ ЗА НЬОГО

Моудейр, Алта.

Завдяки шаленій агітації ліберальної партії та нашій класовій невідомості, ми маємо тепер при владі ліберальний уряд Менкензі Кінга.

В окрузі Вегривіл мусять фармери вискочити, як це кажеться, з хрону і вкочити в полі. На місце Луєковича, який стояв по стороні консерватив, фармери вибрали соціал-кредитовця Гейгорта, який ненавидить чужинців. Ще перед виборами він називав українців «богонек», отже ясно, чого ми можемо сподіватися від нього в парламенті.

Беручи під увагу живна, молодича, дуже короткий і зовсім невідомий час для передістання нашій виборчій кампанії наш кандидат зібрав досить пошаничисло голосів (2,001). Все, що слухали нашого кандидата та інших комуністичних промовців на яких 50 митингах, пригадують собі правдиві слова про старі панські партії та про соціал-кредитовців. Вони (промовці) перестерігали не вірити масним обійнякам панських політиків, бо це є тільки лашка на наші голови.

Трудний Алберт мають добрий приклад з партії соціального кредиту, провідник якої, Абергарт, перед провінціалним виборам став обійняками, що аж в ухах зловіли: «Кожний горожанин буде діставати «бейзк ливіденті» по \$25 місячно, коли тільки впривид до влади».

Ще не були тільки люди обійняк. Ливіденті ще ніхто не дістав, хіба Абергарт та члени його уряду і політканів. Замість скандальним довгів, тільки в нашому окрузі понад сорок фармів мають продати за податок. Ціна на потрібні до життя товари пішла в гору. Крозі цього провінціалний уряд буде слухати купувати бонди по \$25, щоб платити проценти банкірам. Останні

соки будуть вигнуті з трудящих. Комуністи вказували ще перед провінціалним виборам, що трудящим не сподіється полекші від соціал-кредитовців.

Читайте, що нововибраний Менкензі буде старатися поліпшити наше життя? Ні. Він є ясно заявив на одному виборчому митингу в Моудейр, коли його спитав фармер, чи він буде на ліштанці, коли будуть продавати одну фарму за податок, щоб разом з фармерами запротестувати, то Гейгорт відповів, що він буде тоді дуже «зацікавий».

Сніт стоїть на порозі нової війни, до якої може бути вигнана також і Канада. Наш генерал заявив в Едмонтоні «Бюлетені», що Канада вже добре приготова на війну. За два тижні вона може змобілізувати 400,000 чол. Всім буншим офіцерам та нормсам вислали повідомлення бути готовими на кожній поклик. Департамент оборони вже замовив 20,000 бланкетів для армії.

Коли вийдуть війна, ми не маємо ні одного лісеного нашого посла, щоб підіти голос протесту проти шпелання наших сивіх батьків на воєнний фронт, щоб кругом цього питання змобілізували маси проти війни. Гейгорт цього не зробить, бо він смілий навчав кадетів військової мунитри у Вегриві через 9 останніх років.

Наше положення після виборів не поліпшилося. Ми находитимся на передолій тяжкої зими, голоду, злидні, фашизму і війни, згроза яких з кожним днем зростає. Нам треба бути готовими відбити всі атаки капіталістичного класу на наш життєвий реліф. Мусимо нести боротьбу за краще життя. Як і перед виборами, комуністи є зараз в перших рядах тієї боротьби. Під їхнім провадом ми створимо сильний, єдиний фронт трудящих, що буде запорукою нашій перемогі.

Члєнкия Г.В.К.

Постійне Поширення системи пулових елеваторів до-тримується політикою компанії в тому, що для ви-користування якнайбільшому числу фермерів. Багато додаткових місцевостей обслуговуються цього сезону місцевим пуловим елеватором і фермери цих місцевос-тей відгукуються на це запрошення, щоб поставити це одного члена кооперативної родини до праці для них.

Кожна одиниця в системі функціонує, щоб дати вам максимальну услугу.

Saskatchewan Pool Elevators Limited
HEAD OFFICE : REGINA

СЛУХАЙТЕ ПРО КООПЕРАЦІЮ НА РАДІО, старші Канадських Інженерів Пулів, вранці від 6 листопада, відбується нова серія програм на радіо через станції на перших кожної серії, від години 8 до 8:15 вечера, M.S.T.

ПРИМУСИТИ КАНАДСЬКИЙ УРЯД НАВ'ЯЗАТИ ТОРГОВЕЛЬНІ СТОСУНКИ З РАД. СОЮЗОМ

Консервативний уряд заліної п'яти Бенета, який ганебно про-вадився в минулі домінальних виборах, так, що консерватисти в новому парламенті навіть не ста-новлять серйозної опозиції, приї їшовши до влади в 1930 році, про-вадив політику канадської бур-жуазії, як цього потрібно було канадським великим індустріаль-ним магнатам.

Політика цього уряду була на те, щоб забезпечити зиски ка-надських індустріалістів. Для то-го уряд Бенета обмуравува Кана-ду високим тарифним муром, на-кладаючи високі мита на товари, що приходили до Канади з за-кордону. Таким способом уряд забез-печив канадських капіталістів пе-ред ксметенцією із загрози чини-ти торговельні стосунки з Радянським Союзом. Канадські капіталі-сти мали велику руку встановленні такі ціни на товари, які приносять найбільші зиски. Вони доси не потребували боротися з ко-курентними цінами на товари заа границі. Високі мита допома-гали канадським капіталістам стя-гати величезні зиски з трудящих Канади.

Дурна тарифна політика кон-сервативного уряду, як це спога-ду часу назвав її французький по-сел до Канади, вижджачи з Ка-нади, не знала меж. Бенет пішов так далеко, що у своїй скаже-нній залості наложив ембарго (заборону) на всі радянські то-вари. В той час, коли комуні-стич-ський фабрич перестали димити-ся, бо не було місця на збут то-варів, радянський уряд бажав на-в'язати торговельні стосунки з Канадою. Бенет, заперкний ворог Радянського Союзу, відкинув та-кож пропозицію Рад Союзу ви-мінити сто тисяч шук Канадської худоби за радянську нафту і тверде вугілля, якого Канада не-має.

Радянський Союз на цьому ані трішки не потерпів. Свої за-мовлення він переїх до іншої країни, головню Америку, з якою навіязав не тільки торговельні, але й дипломатичні зносини. Коли хто на цьому потерпів, то лише Канада, а в першу чергу Канад-ські фермери.

Тепер ми маємо новий лібе-ральный уряд в Канаді. В перед-виборчих промовах теперішній прем'єр Кінг говорив, що він на-в'язує торговельні зносини з усіми країнами, які хочуть торгувати з Канадою. Цими словами не можна надавати багато ваги, але треба боротися і примусити уряд пе-реставити їх в життя.

Для канадських трудящих мас користь з торговельних зносин з Радянським Союзом була ве-лика. Радянські замовлення да-ли б працю, бодай частинні вели-кої маси безробітних в Канаді. З цього скористали б і фермери, бо робітничі є головним споживачем фермерських продуктів, і коли він працює, то може більше купу-вати і заплатити вищу ціну за фермерські продукти.

Вже чути перші голоси в справі нав'язання торговельних зносин з Радянським Союзом. Квебекський міністер торгівлі, Т. Д. Бошард, їздив до радянського посла в Сполучених Штатах, і друзів Радянського Союзу вислає до домінального уряду широко зарепрезентовану делегацію, яка буде домагатися нав'язання торговельних зносин з Радянським Союзом.

До цих перших голосів повин-ні причлунитися також трудящі фермери Канади. Треба поясню-вати цю справу на масових мітин-гах, ухвалювати резолюції і ви-силати їх до домінального уряду.

ПІШЛИМ ДО МУНИЦИПАЛЬНОЇ РАДИ ЩИРИХ ОБОРОНЦІВ НАШИХ ІНТЕРЕСІВ

Калдер, Сакс. Незадовго відбудуться у нас муніципальні вибори. Будемо ви-бирати трьох радних і рифа.

Кожного року перед виборами голова нашого муніципалу дуже добра. Так говорять нам ті, що хочуть знов дістатися на му-ніципальні крисло. Але після вибо-рів, коли треба фармат реліфу, тоді нам кажує, що муніципал в де-вагах, банкрутує і т.п.

Так було кожного року, так бу-де і тепер. Вже тепер денні радні, а головою риф, промують собі до-рогу до фармерських голосів. Є чука, що риф хоче позити муніципальні гроші, щоб згодом більше його контролювати.

Слідось ж тоді риф збирати гроші, щоб позарува муніципальні гроші. Але, як до цього прийшов бізнесі фармер і прощ їго жертвувати збижжя на муніципал, бо муніципал відно-вить йому велику допомогу, то "щирі" риф не так бідному ні одного жерта.

За позаровані рифом сто до-ларів муніципальна рада купила сизі і крисло до муніципального офісу. Треба сказати, що муніци-пальні гроші не були в роботі за шарварк бі-

продати один стіл, бо було заба-гато. Не бракує також і крисел. Така зміниша політика муніци-пальної ради.

Цим разом трудящі фермери муніципалу Калдер повинні усе-нути від влади в муніципалі бага-чів та консервативних агентів, які дбають про банкірів, а не про нас. Наш риф є одним з тих, що во-сїс не дбає про інтереси трудя-щих фермерів. Він один з тих, що агітував за консервативним кан-дидатом на посада. Провадив консервативний кандидат в нашому округі, подбаймо, щоб також провадив і його агітатор в му-ніципальних виборах.

Ми повинні мати на увазі, що коли теперішній риф буде знов ви-браний, то зараз по виборах він постаратися вислати колек-тора від податків, хоч нема що і нас колектувати, бо іржа знищи-ла нашогірний урожай. Цю справу обговорювано і муніципалі-ше перед молодечим, і ривіши відкласти шелеку колектора до після виборів, щоб, як сказав риф, не показати у виборах деяким радичам.

Значить, тепер риф каже, що не зми муніципальна рада рифа з-робити за шарварк бі-

ше, як один день. Цього року ми робили шарварк по \$4 денно, а коли виберемо того самого рифа, то, можливо, що будемо ще тан-то, можливо, що будемо ще тан-то робити. Зате податки будуть вищі, бо він вже тепер обіцяє піднести "міале", значить, піднес-ти податок в той час, коли фар-мери зовсім не можуть його пла-тити!

Вибери цього року такого рифа і таких радних, що будуть обороняти нас, а не банкірські інтереси.

ДІВЧИНА МАЛПА

При розбиранні старого до-му в Лодзі знайшли на підлі 18-літню умово хвору дівчину з лицем малпи і погрізною шу-рами. Була це дочка власни-ка дому, що укривав її перед світом. Нелюдного батька арештовано, а дівчину дали до шпиталю.

САМОГУБСТВО НА ГРУНТІ

Тригунгаційної вежі на Чортківській скалі під Льво-вом кинувся 23-літній абсолю-вентка гімназії Міна Касер і за-гинув на місці. Причиною само-губства була жуда.

"В лісі за Персеївкою пови-сяв 65-літній огородині Я. Полюський. Причиною само-губства була жуда. З тієї са-мої причини отруїлась на вул. Клепарівській Яліна Ченцова, написившись сульфатного ква-су."

"У Кутківцях застрелив аб-солювент гімназії Я. Пожмур-ський з причини недостачі праці."

Подібні повідомлення в хро-ніці західноукраїнської буржу-азної преси зустрічаються майже щодня. Знесилівшись у боротьбі із злиднями й голо-дом багато і юнаків, і старих людей кінчають самогубством.

Кожне таке повідомлення на-друковане в буржуазній газеті, десь у закутку на останній сторінці, звучить, як вимушен-ний акт проти польського фа-шизму й української буржуазії.

Товариші! Відповідайте пе-редплату на "Фарм. Життя".

ПОТРІБНО ОПРАВЛЕНОГО ДРОБУ

ДОСТАВЛЯЙТЕ ДРІВ ДО НАС — І НЕГАЙНО ОТРИМАЄТЕ ГРОШІ.
Матимете задоволення, коли будете самі бачити, як важиться й градається, а до цього ви дістанете більшу ціну.

ПОНИЖІ ЦІНИ ГАРАНТОВАНО ДО 20 ЛИСТОПАДА.

Грейд "А"
Курн, понад 5 фунтів 18ц
Курн, понад 4 фунтів 16ц
Курн, понад 3 фунтів 15ц
Грейд "Б"
Молодий дріб понад 5 ф. 13ц
Молодий дріб 4-5 фунтів 12ц
Молодий дріб пакце 4 ф. 10ц
Грейд "С"
Грейд "С" 2ц мепле; Грейд "С" 2ц нижче грейду "Б".
До ціл не включаеться оцлати пересилки.
Виписку грошей до 24 годин після отримання дробу експресом, ГАРАНТУЄМО.

Колн пишете, адресуйте до нас по англійськи, якщо це можливо.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСІХ ВІДПІВ ЛФЄ

Цією дорогою бажаме повідо-мити, що почтова скринка ч. 37, що її уживали Ліга Фармерської Єдності і Всеукраїнський Комітет Ації, є сканцельована. Всі листи і іншу кореспонденцію проситье адресувати так:

J. P. Bespalko
1659 Montreal St., Regina, Sask.

В АВСТРІЇ ЗАБОРОНЕНО КНИЖКУ ПРО РУДОЛЬФА

Вієнь, 23 жовтня. — На доваганя монархістів держав-ний цензор заборонив книжку зі споминами бувшої архикня-гині Стефанії, вдови Рудольфа І. В тих споминях Стефа-нії виявляє, що самогубство Рудольфа було наслідком його розпусного життя.

ЖИВИЙ СМОЛОСКИП

У селі Рендіни, біля Ченстохо-ни, трапився жахливий випадок. Дітей одного господаря, бу-ючи без опіки, роздобули десь в лісовій нічці й уладили страши-у в наслідок забаву. Трилітній хлоп-чина обложив соломом 5-літню дівчинку і підпалив її. Негаймо почала горіти одіж дівчинки. На крик дітей прибігли люди, але поміч була спізнена. Дівчинка по-мерла в страшних муках.

ВАЖНЕ ДЛЯ ТЕАТРАЛЬНИХ ГУРТКІВ І ВЗАГАЛ ЛЮБИТЕЛІВ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА!

- ВИРИШЛИ З ДРУКИ І ПРОДАЮТЬСЯ НОВІ П'ЄСИ:**
- "О, ЄІ", шкіл в п'ятьох сценах. Написав М. Ган. Участь беруть в ній десять осіб. Дуже добре надається для постановки підчас концертів, вечерків і в нічах. Ціна 25
 - "ВЕЛИКИЙ ПАТРИОТ", комедія в трьох діях, з американсько-українського життя, написав В. Шопінський. Ціна 40
 - "ШАХТАРСЬКИЙ ГІСТ", п'єса на 4 дії з радянського життя, написав Ю. Неодла. Ціна примірника 20
 - "НА ГЛАДКИЙ ДОРОЗІ", комедія в чотирьох діях, з аме-рикансько-українського життя, написав М. Пільншій. 40
 - "ЖИТТЯ ВЧИТЬ", легка одноактівка до постановки. На-писав М. Задунайський. Участь в ній бере 10 людей, один без снів. Ціна примірника 20
 - "ДОСЛУЖИВСЯ", прекрасна комедія на одну дію. Шість людей беруть участь, дві головні ролі. Ціна примірника 25
 - "НА ПОМІЧ", п'єса на одну дію, написана В. Шопінським. Бере участь в ній 12-13 людей. З боротьби фар-мерів. Ціна примірника 25
 - "ОСЬ ЯК ВОНО БУВАЄ", прекрасна одноактівка, яку мож-на постановити на кожній сцені. Написав М. Гіба. 7 лю-дей беруть участь в постановці, між ними трьох молодих людей: два хлопці і дівчинка, які в своїх ролях виключно уживають англійську мову. Ціна 20
 - "СОНІ", (Соня), Робітничка п'єса на три дії, а три від-сновні. Написав М. Сильногергольц. (10 мужчин і 5 жінок). Ціна примірника 25
 - "ІВІ СКАЖУ". Шкіл в трьох сценах з прологом й епіло-гом. Написав Реймонд Дрю. З англійського пере-ложки: М. Пастушак і С. Алтунін. В ній штурі пред-ставляється боротьбу робітничого класу в гірлярській Німеччині. (10 мужчин і 2 жінок). Ціна 30
 - "ГЕРОЯ", Сценічний шкіл. Написав І. Козаченко. (6м. і 1 ж.). Ціна примірника 20
 - "ДОЛОЖИТЬ". Сценічний шкіл. Написав М. Ган. (6 м. і 4 ж.). Ціна примірника 25
 - "ЗА ШО", протівосна одноактівка, написана М. Росом. Переложил М. Пастушак і С. Алтунін. Бере участь в постановці 20 осіб. Десять можуть грати і чі ролі. Ціна примірника 20
 - "МУНДРИК", комедія в чотирьох діях. Участь в ній бере 12 осіб. Ціна примірника 20
 - "ДАН-РАЙ", комедія в трьох діях написаній М. Ганом. У-часть беруть 11 мужчин і 2 жінок. Десять можуть грати і чі ролі. Ціна примірника 20
 - "СВОЙ ДОЛІ", п'єса на 3 дії з робітничого життя украї-нсько-американців в Канаді. Написав Іван Зедла. Участь в ній беруть 12 мужчин, 2 жінок і 1 хлопеч. Ціна примірника 40
- Книжок цих на кредит не висилаємо нікому. Жадайте нашого каталогого на адресу:
- WORKERS AND FARMERS BOOKSTORE**
603 Selkirk Avenue
Winnipeg, Man.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Колн газета їде до друку, ціни є такі:

Шпешня ч. 1 (гверда) 85ц	Шпешня ч. 2 27ц
Шпешня портери ч. 1 85	Шпешня ч. 3 25ц
Шпешня портери ч. 2 82ц	Шпешня портери ч. 1 21ц
Шпешня портери ч. 3 81ц	Шпешня портери ч. 2 38
Шпешня портери ч. 4 81ц	Ялвіш двограпний 40ц
Шпешня портери ч. 5 81ц	Ялвіш шестиграпний 32ц
Шпешня портери ч. 6 81ц	Числ 3 "Сідобло" 39ц
Шпешня портери ч. 7 81ц	Жито ч.ч. 1 і 2 24ц
Шпешня портери ч. 8 81ц	Жито ч. 3 140ц
На доставку в листопаді 86ц	Лейт ч. 1 140ц
На доставку в грудні 86ц	

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф.	від 4.00 до 5.50
Бики середні (мідиом)	від 2.75 до 3.75
Бики звичайні (комон)	від 2.00 до 2.50
Бики поверх 1,050 ф.	від 4.00 до 5.25
Бики вибірні (мідиом)	від 2.75 до 3.75
Бики звичайні (комон)	від 2.00 до 2.50
Ялвіш вибірні	від 3.00 до 4.00
Ялвіш середні (мідиом)	від 2.25 до 2.75
Ялвіш звичайні (комон)	від 1.75 до 2.00
Телята годовані (гул і форс)	від 6.00 до 7.50
Телята годовані середні (мідиом)	від 4.50 до 5.50
Телята молочні ("віл")	від 5.50 до 6.50
Телята молочні звичайні і середні	від 2.50 до 3.00
Корови добрі (гул)	від 2.25 до 2.50
Корови середні (мідиом)	від 1.75 до 2.00
Корови звичайні (комон)	від 1.40 до 1.50
Корови худі (кенеер і катерс)	від 1.00 до 1.50
Бугаї добрі (гул)	від 1.75 до 2.00
Бугаї звичайні (комон)	від 1.40 до 1.50

БИКИ І ЯЛВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВІЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовіщення	від 1.50 до 2.50
Ялвіш на отовіщення	від 1.00 до 2.00
Ціни корови	від 2.00 до 45.00

Свинні вибірні на бейкен \$1.00 премії від штуки:

Свинні добрі для бейкену	7.00
Свинні тяжкі	6.50
Свинні дуже тяжкі	6.50
Свинні легкі до годівлі	від 7.00 до 7.50
Льохн ч. 1 і 2	від 6.00 до 6.50

ЯЛВКИ НАЙЛІПШІ

Ялвіш найліпші	від 6.25 до 6.50
Ялвіш звичайні	від 3.50 до 5.50
Барани	від 4.00 до 4.50
Вівці найліпші	від 2.00 до 2.50
Вівці тяжкі	від 1.50 до 1.75
Вівці звичайні	від 1.00 до 1.25

Ялвіш "А" грейд великі 32 ц.; "А" грейд середні 30 ц.; від молодих 28 ц.; "С" грейд 18 ц.
Масло 22½ ц. фунт. Пукур \$5.75 за 100 фунтів.
Шкіри від.б до 6½ ц. фунт. Вовна від 9½ до 10 ц. фунт.
Сенка коріні, сухі, від 21 до 22 ц. фунт.
Шерсть з хніських хвостів від 30 до 32 ц. фунт.

УСПІШНЕ СРЕДСТВО

Волос з голівки мушнини випадає в наслідок різних не-дуг голови. Ці недуги повста-ють з чашки голови не є удержувана в чисто гігієніч-ному стані. Ви можете легко позбутися тих недуг чашки й віднаскати буйний волос, коли уживатимете "АЛФУ". АЛФА є препаратом з різних корін-нів і зілля з азіських і аль-пійських гір. "Алфа" є гаран-тованим средством проти ви-падування волосся, лущення голови, сверблячки і мучного волосся. "Алфа" дає швид-ко й привертає волос до нор-мального стану.

ЦІНА ЗА ФЛЯШКУ \$1.00.

На С.О.Д. не вислаємо. За-мовлення з грішнім шліг в ре-гістрованім листі на адресу:

P.O. Box 272 — WINNIPEG, MAN.
CANADA West Distributors Co.

ALBERTA TANNERY
Принішена на 6125-129 AVE.
Стоклар порозі, North Edmonton.
при Форт Треял ALBERTA
Гарбарі ремесо на упряг і зельс, серсець і рибісї. Найліпші ці-ни. Український управітель.
Пишть по цінни.

Dr. H. H. Hershfield
лікар, оператор, акушер. Специ-альність — венеричі й жіночі недуги, операції. Лічить гемороїди, у-суває сині жилі без операції. Го-ворить по українськи.
800 Boyd Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man.
Office Tel. 26600—Res. 202707

HOMAYDE BREAD IMPROVER
Робить хліб кувачим, надає йому кращий ко-льор і якісь з тієї са-мої кількості муки. Ви-дає більший обонхень. Пачка 20 ц. вистачить на 100 хлібаів.
C. & J. JONES, LIMITED.
Winnipeg, Man.

ВІКНА — ДВЕРІ — СКЛО СУБІДИТНО
Кращі двері, включно з склом і сідком, різної ве-личини \$5.75. Пишть до нас за випискою найліпших ці-намі. Ми можемо зоща-дити для вас гроші.
SHORE BROS.
562 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

ШКІРИ І ГАРНЕСИ
Ми виправимо для вас шкіру на гар-нес, реміш, сиронець, либи і роби-маємо гарнеси на продаж. Рибом і продаємо по умірокованих цінах. Пи-шть і посилатье шкіри до:
YORKTON TANNERY CO.
Yorkton, Sask.

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ,
що не маєє ніяких болів,
в кого кров багата і чиста
Для інших ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯШКУ
СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ
ІНДІАНСЬКИЙ ЛІММЕНТ БЛЕКГВКА
(РЕТЕЛІСНЕК ОБІЛ)
НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ, В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ НІГ АБО ІНШИХ ЧАСТЕН ТІЛА.

До того даємо також ДАРОМ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕК-ГВКА приготуваного з ліщицких рослин, корінь, цицьві, і ягді. Ці рослини промчують жолудок і кишкі від усіх ліщицких неадоро-вч. Тисячі людей вказують Індіанський (Ретеліснек Обіл) Ліммент на найкращий наслідком і рекомендують його своїм знайо-ми. Попробуйте і ви, а також будеє вдоволені.

Фляшкка цього лімменту значаїно продається за одного долара. Але з цим отовіщенням ми робимо спеціальну offerto. Пишть нам одне-дollarний фанши лімменту і одну одно-dollarную коробку ДІВ-ГЛУХ 14-денного дива Блекгвка. Таким чином отримаєте ні значенні лі-ки, що коштують \$1.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
1536 Dundas St. W.
Toronto, Ont.

УВАГА! МУСІДОРА, АПА.
СТАРАННЯМ ЛІГН КОМУНІСТИЧНОГО МОЛОДІ В МУСІДОРА АПА.
— відбудуться —

В ДНЯХ 8, 9 І 10 ЛИСТОПАДА
в МУСІДОРА ЗАДІ
ВЕЛИКИЙ БАЗАР
Приходить цей кониого вечера на ба-зар, а там чекаютьи вас греї гри, забави, музика та багато рїєч, котрі можна буде дешево набути. Початок базару кожного дна о 5 годині по-понулі.

ВИРІБ РЕМЕНЮ
Реміш на підшви, упряг, "бек-ські" шпешні шпешні (виправлені ви-чи шкар), сирона шкар, шпешні фура, ремішні шпешні, реміш "крюч" можна розити в домі, а оточ шкарі можна промити в до-мі вартість \$2.00. Пишть про подробиці інформації на адресу:
PRELRIE PUBLISHING CO.
764 Main St., Dept. C., Winnipeg.
Малучий цін шарку а ми вислаємо вам реміш на пока.

НА СІИ
Пишть за спеціальною лістою з де-шевичими цінами на гуму і ремішні пачі.
THE PREMIER BELTING CO.,
800 MAIN ST. — WINNIPEG, MAN.